

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.12.2021
COM(2021) 805 final

2021/0423 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om minskade metanutsläpp inom energisektorn och om ändring av förordning (EU)
2019/942**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 432 final} - {SWD(2021) 459 final} - {SWD(2021) 460 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Genom den europeiska gröna given har unionen inlett arbetet med att uppnå klimatneutralitet till 2050 genom en omfattande minskning av koldioxidutsläpp inom ekonomins samtliga sektorer. Den syftar också till att skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Metan är en kraftfull växthusgas som endast överträffas av koldioxid vad gäller dess totala bidrag till klimatförändringarna, och det står för ungefär en tredjedel av den nuvarande globala uppvärmningen. Även om metan stannar i atmosfären under en kortare tid jämfört med koldioxid (tio till tolv år innan det oxiderar till koldioxid som fortsatt stänger in värme) har det på molekylär nivå en kraftigare inverkan på klimatet (med en faktor för global uppvärmningspotential som är 28 gånger högre än den för koldioxid över 100 år och 86 gånger högre över 20 år). Metan bidrar dessutom till bildningen av ozon, en kraftig luftförorening som orsakar allvarliga hälsoproblem.

Ungefär 60 % av de globala metanutsläppen är antropogena, varav de största källorna, utifrån uppskattningar, är produktion och användning av fossila bränslen (mellan en fjärdedel och en tredjedel), avfall (cirka en fjärdedel) och jordbruk (cirka hälften av de sammanlagda metanutsläppen), särskilt i samband med intensiv produktion.

Den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) konstaterar att en omfattande minskning av metanutsläppen måste uppnås senast 2030 om världen ska ligga kvar under 2050 års måltemperatur på 1,5 °C (eller till och med 2 °C)¹. I den senaste IPCC-rapporten framhålls metan som en av de växthusgaser som står för den största delen av klimatförändringarna. I rapporten anges att metannivån är rekordhög och långt över utsläppsnivåer som är förenliga med att begränsa uppvärmningen till 1,5 °C. Det finns därför ett behov av en skarp, snabb och ihållande minskning av metanutsläpp för att bromsa den globala uppvärmningen och förbättra luftkvaliteten. Det är viktigt att notera att man i rapporten drog slutsatsen att ökningen av metan i atmosfären är ett resultat av mänsklig aktivitet och att fossila bränslen har varit en stor bidragande faktor till ökningen i metanutsläpp sedan åtminstone 2007, tillsammans med jordbruk (främst boskap) och avloppsvatten.

I konsekvensbedömningen av klimatmålsplanen för 2030 framkommer det att de mest kostnadseffektiva lösningarna för att minska metanutsläppen kan finnas inom energisektorn. Dessa utsläpp är ett gränsöverskridande problem och om medlemsstaternas och sektorernas reglering på området är inte samordnad leder det till kryphål och ineffektivitet och kan leda till att EU:s inre marknad för energi fungerar sämre. Eftersom en majoritet av de metanutsläpp som kan härledas till fossil energi som används inom EU uppstår utanför EU:s gränser kan endast en gemensam insats från medlemsstaterna ge resultat på detta område.

I september 2021 tillkännagav unionen och Förenta staterna den globala utfästelsen om metan, vilken utgör ett politiskt åtagande att minska de globala metanutsläppen i samtliga sektorer som släpper ut metan med 30 % senast 2030 (från 2020 års nivåer), som inleddes vid

¹ IPCC, 2021: Sammanfattning för beslutsfattare. I *Climate Change 2021: The Physical Science Basis*. Bidrag från arbetsgrupp I till den sjätte utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar, Cambridge University Press. I tryck.

FN:s klimatkonferens (COP26) i november 2021 i Glasgow. Fler än hundra länder har åtagit sig att stödja utfästelsen, vilka står för nästan hälften av de globala antropogena metanutsläppen. Den globala utfästelsen om metan innehåller ett åtagande om att börja använda bästa tillgängliga inventeringsmetoder för att kvantifiera metanutsläpp, med särskilt fokus på källor med höga utsläpp.

Mot bakgrund av den inre energimarknadens funktionssätt och samtidigt som man säkerställer unionens försörjningstrygghet, är det övergripande målet med förordningen att bevara och förbättra miljön genom att minska metanutsläppen från fossil energi som produceras och används i unionen.

Följande är de specifika målen:

- (i) Förbättra korrektheten hos informationen gällande de huvudsakliga källor till metanutsläpp som kan härledas till energi som produceras och används i EU. Målet är att säkerställa tillgången till data på tillgångsnivå och robust kvantifiering av utsläpp, och därigenom öka mätningars korrekthet, inbegripet rapporteringen av inventeringsdata om växthusgas till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), och omfattningen av lämpliga begränsningsåtgärder.
- (ff) Säkerställa en fortsatt ändamålsenlig begränsning av metanutsläppen i hela energienergiförsörjningskedjan i EU. Genom detta särskilda mål åtgärdas marknadens underlåtenhet att begränsa företags metanutsläpp i tillräcklig utsträckning.
- (ccc) Öka tillgången till information för att främja minskningen av metanutsläpp från fossil energi som importeras till EU. Eftersom majoriteten av de metanutsläpp som är kopplade till konsumtion av fossil energi inom EU sker utanför EU avser man med detta mål att fastställa incitament för minskning av metanutsläpp i partnerland genom att skapa öppenhet på marknaden.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I förordning (EU) 2021/1119 (*europsk klimatlag*), har unionen införlivat målet om att uppnå klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050 i lagstiftning samt fastställt ett bindande åtagande om inhemsk minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2030.

Förslaget bygger på unionens klimatmålsplan för 2030 och tillhörande konsekvensbedömning. Klimatmålsplanen visade, utifrån modellscenarier, att det är möjligt att uppnå ett ökat klimatmål att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % till 2030, och att detta skulle möjliggöra en smidig väg till klimatneutralitet till 2050. Den belyser även behovet av att påskynda minskningarna av metanutsläpp.

I den europeiska gröna given ingår en omfattande uppsättning av ömsesidigt stärkande åtgärder och initiativ med syfte att uppnå klimatneutralitet i EU senast 2050. I meddelandet om den europeiska gröna given² anges att minskningen av koldioxidutsläpp i gassektorn kommer att underlättas, bl.a. genom arbete med frågan om energirelaterade utsläpp av metan. I oktober 2020 antog kommissionen en EU-strategi om att minska metanutsläppen (*metanstrategin*), i vilken fastställs åtgärder för att minska utsläppen i EU, däribland från energisektorn, och internationellt.

² COM(2019) 640 final.

Enligt förordning (EU) 2018/1999 (styrningsförordningen) ska medlemsstater inrätta nationella inventeringssystem för uppskattning av antropogena utsläpp av växthusgaser och rapportera dessa nationella prognoser. Rapporteringen utförs i enlighet med IPCC:s riktlinjer, och grundas ofta på standardutsläppsfaktorer snarare än direkta mätningar av utsläpp vid källan, vilket tyder på osäkerhet vad gäller utsläppens exakta ursprung, frekvens och omfattning.

Metanutsläpp från undersökning och produktion av olja och fossilgas, insamling och behandling, överföring, distribution och underjordslagring av fossilgas, terminaler för kondenserad naturgas (LNG) samt kolgruvor i drift eller stängda eller övergivna kolgruvor är inte särskilt reglerade på unionsnivå.

I direktiv 2010/75/EU (*direktivet om industriutsläpp*) som för närvarande håller på att revideras, regleras utsläpp av föroreningar från industriella anläggningar, i synnerhet genom att fastställa gränsvärden för utsläpp på grundval av bästa tillgängliga teknik som tillståndsvillkor. Direktivet om industriutsläpp omfattar raffinering av olja och gas, men ingen del av försörjningskedjan vad gäller fossilgas (LNG, underjordslagring av gas, överföring, distribution) eller kolbrytning.

Enligt förordning (EG) 166/2006³ (om E-PRTR, dvs. det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föroreningar), med nära anknytning till direktivet om industriutsläpp, ska man vid underjordsbrytning och därmed förknippad verksamhet rapportera om utsläpp av föroreningar, inbegripet utsläpp av metan om dessa överstiger ett tröskelvärde för rapportering på 100 000 kg/år. För mätning av metanutsläpp hänvisas i bilaga 3 i vägledningen för det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föroreningar⁴ till en ISO-standard som håller på att utarbetas (som ISO/TC 146/SC 1/WG 22). Det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föroreningar är för närvarande också föremål för översyn. Vid översynen av direktivet om industriutsläpp och det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föroreningar kommer behovet av att undvika dubbelreglering att beaktas. Detta förslag kompletterar därför dessa två akter eftersom det behandlar metanutsläpp längs hela leveranskedjan för fossil energi.

Den 14 juli 2021 antog Europeiska kommissionen en serie lagförslag som fastställer hur den avser att uppnå klimatneutralitet i EU senast 2050, inbegripet det mellanliggande målet att uppnå en minskning av nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % senast 2030. Mot denna bakgrund har följande initiativ relevant koppling till mätningar och begränsningar av metanutsläpp:

Förordning (EU) 2018/842 (förordningen om ansvarsfördelning) innehåller mål på nationell nivå för bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp för medlemsstater från 2021–2030 för sektorer, däribland transport (utan luftfart), byggnader, jordbruk, avfall, industri och de delar av energisektorn som inte omfattas av EU:s befintliga utsläppshandelssystem. Metan omfattas av förordningens tillämpningsområde, och detta bibehålls i det förslag till revision som antogs den 14 juli 2021. Detta initiativ är kompletterande till förordningen om ansvarsfördelning då man genom detta inför särskilda åtgärder för minskningen av metanutsläpp, då förordningen om ansvarsfördelning inte föreskriver sådana åtgärder och lämnar viss marginal för medlemsstater om hur de bäst kan uppnå de minskningar av växthusgasutsläpp som krävs. Åtgärderna kommer att bidra till att medlemsstater uppnår sina

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (EUT L 33, 4.2.2006).

⁴ Vägledning om införandet av det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föroreningar, Europeiska kommissionen (2006).

mål och kan även bidra till att öka kostnadseffektiviteten vad gäller att uppnå målen i förordningen om ansvarsfördelning till följd av potentialen för handel mellan medlemsstater i förordningen om ansvarsfördelning.

Genom förslaget om ändring av förordning (EU) 2018/841 (förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk) som del av 55 %-paketet ("Fit for 55") fastställs ett övergripande EU-mål för upptag av koldioxid i naturliga sänkor; nationella mål kommer att kräva att medlemsstater vårdar och utökar sina kolsänkor. I förslaget fastställs även unionens mål om klimatneutralitet för 2035 i markanvändnings-, skogsbruks- och jordbrukssektorn, och det innefattar också andra utsläpp än koldioxid från jordbruk, dvs. metan.

Direktiv (EU) 2018/2001 (direktivet om förnybar energi) är det viktigaste EU-instrumentet när det gäller främjandet av energi för förnybara energikällor och kommer att underlätta den successiva ersättningen av fossila energikällor med förnybara. Det innehåller även normalvärden för minskning av växthusgasutsläpp inbegripet uppskattningar av metanförluster i framställningen av biogas och biometan, vilket kan vara relevant för hållbarheten av biogas och biometan. Dessa normalvärden kan användas av producenter i sin rapportering av minskningen av växthusgasutsläpp i sin produktion för att visa att de uppfyller kraven om hållbarhet i direktivet om förnybar energi, och de kan ge indirekta incitament för minskning av metanutsläpp.

Metanutsläpp från anordningar för rumsuppvärmning och rumskylning omfattas av flera föreskrifter om ekodesign och energimärkning, i vilka det finns bestämmelser för att förbättra miljöprestandan hos produkter såsom hushållsapparater och informations- och kommunikationsteknik.

Slutligen föreslår Europeiska kommissionen också en revision av 2009/73/EG och förordning (EG) 715/2009 för att underlätta uppkomsten av väte- och gasmarknader där fossila bränslen är helt utfasade, genom utformningen av en ny marknadsmodell som skulle förenkla tillgången till rörledningar när det gäller förnybara och koldioxidsnåla gaser för att, å ena sidan, fastställa villkoren för en vätemarknad och, å andra sidan, undanröja hinder för utfasningen av fossila bränslen i det befintliga naturgasnätet. Förslaget är kompletterande då det kommer att förbättra klimatprestandan för fossilgas under den period då det successivt ersätts med förnybara och koldioxidsnåla gaser.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är kompletterande till åtgärder som vidtas inom områdena jordbruk och avfall för att minska metanutsläpp.

Vad gäller jordbrukssektorn behandlas flera utmaningar i fråga om jord till bord-strategin⁵. Kommissionen har inrättat en expertgrupp som ska analysera livscykelmått för metanutsläpp. I samarbete med sektorsexperterna inventerar kommissionen bästa praxis och tillgänglig teknik för att utforska och främja en bredare spridning av innovativa begränsningsåtgärder. För att uppmuntra kolbalansberäkningar på gårdsnivå kommer kommissionen senast 2022 att tillhandahålla en mall för en digital "koldioxidkompass" och riktlinjer för gemensamma metoder för kvantitativ beräkning av utsläpp och upptag av växthusgaser. Kommissionen kommer att främja användning av teknik för utsläpps begränsning genom att öka tillämpningen av åtgärder för koldioxidlagring inom jordbruket i medlemsstaterna och deras strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitikerna från och med 2021. I den strategiska planen för Horisont Europa 2021–

⁵ COM(2020) 381 final.

2024 föreslår kommissionen riktad forskning om de olika faktorer som faktiskt leder till minskade växthusgasutsläpp, med fokus på teknik och naturbaserade lösningar samt på de faktorer som leder till en förändrad kosthållning. Kommissionen överväger även att tillämpningsområdet för direktivet om industriutsläpp ska omfatta uppfödning av nötkreatur, vilket skulle kunna bidra till att minska sektorns metanutsläpp.

Metanutsläpp inom avfallssektorn omfattas av befintliga och kommande planerade revideringar av miljölagstiftning. I direktiv (EU) 2018/850 (deponidirektivet) krävs att huvudmän för deponier ska hantera deponigas antingen genom att använda den för energiproduktion eller fackla den. Vid revideringen av deponidirektivet som planeras för 2024 kommer kommissionen att överväga ytterligare åtgärder för att förbättra hanteringen av deponigas, minimera dess skadliga climateffekter och utnyttja eventuella energiöverskott. I den pågående revideringen av direktivet om industriutsläpp övervägs antagandet av slutsatser om bästa tillgängliga teknik för deponering som bland annat skulle behandla metanutsläpp. Med de senaste ändringarna av EU:s avfallslagstiftning (2018) infördes en skyldighet att samla in biologiskt nedbrytbart avfall separat senast 2024, och ett nytt mål om högst 10 % deponering av avfall senast 2035 fastställdes. Till följd av dessa ändringar förväntas metanutsläpp från deponier minska ytterligare. Vad gäller rening och användning av avloppsvatten och avloppsslam, dvs. direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse⁶ och direktivet om avloppsslam⁷, behandlas utsläpp av växthusgaser inte specifikt. Genomförandet av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse har dock bidragit till att förhindra betydande metanutsläpp till följd av insamling och rening av avloppsvatten i effektiva centraliserade anläggningar. Revidering av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse pågår för närvarande. I direktivet om avloppsslam regleras användningen av avloppsslam för att skydda miljön, särskilt marken, mot de skadliga effekterna av förorenat slam när det används i jordbruket.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta initiativ är artikel 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, vilken ger unionen befogenhet att föreskriva nödvändiga åtgärder för att uppnå unionens mål vad gäller politik på energiområdet. Förslaget avser endast energisektorn och det bidrar till unionens energipolitiska mål såsom de anges i artikel 194.1, i synnerhet att energimarknaden fungerar, genom harmonisering av bestämmelser om övervakning och rapportering av samt minskning av metan, vilket bidrar till att bevara och förbättra miljön.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Metanutsläpp i energisektorn är ett gränsöverskridande problem och varierar på nationella och regionala nivåer i unionen. De är i varierande grad relevanta i samtliga medlemsstater beroende på deras energimix och naturliga tillgångar, exempelvis hur många underjordiska kolgruvor som är i drift eller är förseglade och hur mycket fossilgas som produceras eller transporteras. Gasinfrastrukturens omfattning visar på den unionsomfattande aspekten med omkring 190 000 km rörledningar för överföring i samtliga medlemsstater.

Rapporteringsnivån för utsläpp och tillämpningsområdet för begränsningsåtgärderna skiljer sig mellan olika medlemsstater och undersektorer. Det finns flera privata och frivilliga

⁶ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse.

⁷ Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket.

initiativ, men dessa är otillräckliga till följd av begränsningar i tillämpningsområde, deltagande och verkställbarhet. Olikheter mellan nationella strategier kan leda till brister i överensstämmelse mellan medlemsstater vad gäller den rättsliga behandlingen, vilket kan öka den administrativa bördan för företag som är verksamma i mer än en medlemsstat, och detta skulle riskera att hämma den inre marknadens funktion genom att hinder uppstår för operatörer samt försvåra insamlingen av jämförbara data i unionen.

Eftersom majoriteten av de metanutsläpp som är kopplade till konsumtion av fossil energi inom EU sker utanför dess gränser är det dessutom troligare att medlemsstaternas gemensamma åtgärder skulle ge resultat för dessa delar av leveranskedjan och bevara den inre energimarknadens integritet.

Mot bakgrund av ovanstående skulle en homogen politisk strategi på unionsnivå gynna minskningen av metanutsläpp i unionen. Inverkan av åtgärder för mätning och begränsning av metan och effekter i samband med detta på innovation, kostnadseffektivitet och lika villkor för en fortsatt välfungerande inre marknad motiverar gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstaterna. Samordnad unionspolitik har en betydligt högre chans än fragmenterade nationella ansträngningar att leda till ytterligare minskningar i metanutsläpp i energisektorn. Samordnade åtgärder på unionsnivå förenklar även det fulla beaktandet av medlemsstaternas och privata organs olika handlingskapacitet. Det ger även operatörer fördelen av att endast ha ett regelverk, då detta förenklar efterlevnaden och minskar den administrativa bördan jämfört med tillämpningen av fragmenterade bestämmelser i olika medlemsstater.

Metanpolitik på unionsnivå tillför betydande värde till internationella klimatåtgärder. Genom att utarbeta lagstiftning för att minimera metanutsläpp i energisektorn sänder EU en tydlig politisk signal till externa aktörer och ökar medvetenheten om metanutsläpps skadliga effekter på klimatet. Denna signal kommer inte enbart att uppmuntra unionens partner att lägga fokus på problemet med metanutsläpp inom energisektorn, utan också ge upphov till ett internationellt partnerskap och därigenom ge unionen en ledarroll i behandlingen av metanutsläpp.

Sammanfattningsvis kräver utmaningarna med att minska metanutsläpp en harmoniserad och samordnad strategi, och de kan inte på effektivt sätt tas itu med av enskilda medlemsstater. Åtgärder från unionens sida är därmed motiverade utifrån subsidiaritetsprincipen i enlighet med artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget skapar en välavvägd balans mellan, å ena sidan, medlemsstaternas oberoende i regleringsfrågor vad gäller nationella korrigerande åtgärder, skapande av incitament för teknisk innovation eller beslut om avsatta resursers nivåer och, å andra sidan, behovet av att ta itu med de metanutsläppproblem som behöver hanteras på unionsnivå.

Som det beskrivs i kapitel 6 i konsekvensbedömningen har kostnader och regelbördor som rör detta förslag i största möjliga mån begränsats. De åtgärder som föreskrivs i detta förslag sträcker sig inte utöver vad som krävs för att lösa de problem som identifierats och uppnå de mål som fastställts. De prognostiserade kostnaderna för kommissionen och medlemsstater anses vara godtagbara, med beaktande även av de positiva ekonomiska nettokonsekvenserna som är kopplade till en miljömässigt och socialt kostnadseffektiv minskningsnivå.

- **Val av instrument**

En förordning är det lämpliga rättsliga instrumentet för detta lagförslag då det införs tydliga och detaljerade bestämmelser som inte ger utrymme för medlemsstaters olika införlivande. Med en förordning säkerställer man att lagstadgade krav är tillämpliga samtidigt i hela unionen, och man skulle därför undvika den ineffektivitet och de regelbördor och kostnader för reglering som medföljer inkonsekvent genomförande av bestämmelser om minskning av metanutsläpp i unionen.

En förordning är också det lämpliga instrumentet för att ålägga ekonomiska aktörer och nationella myndigheter direkta skyldigheter. Detta skulle behövas för att ha tydliga skyldigheter att kvantifiera, rapportera och verifiera data samt för att vidta åtgärder för att begränsa metanutsläpp, inbegripet utfasningen av skadlig industripraxis såsom ventilering och fackling.

I syfte att ha konsekventa och jämförbara data är det viktigt att ha harmoniserade krav för mätning och rapportering. Detta kan åstadkommas bäst med hjälp av en förordning, vilket framgår av relaterade unionsrättsakter, exempelvis förordning (EU) 2015/757⁸, förordning (EG) 166/2006 eller genomförandeförordning (EU) 2018/2066⁹. Vad gäller detta skulle den grad av handlingsfrihet som medlemsstaterna tilldelas genom ett direktiv vara oförenligt med behovet av jämförbara och därmed harmoniserade data.

Med tanke på begränsningsåtgärders och restriktioners effekter på industripraxis är en förordning dessutom det lämpliga instrumentet för att säkerställa att bestämmelser riktas direkt till företag och att minsta lika villkor fastställs i denna praxis.

Slutligen möjliggör en förordning att man mer direkt och gynnsamt kan hantera det akuta behovet av att ta itu med metanutsläppen inom ramen för klimatkrisen och unionens mål om klimatneutralitet, såsom förklaras i avsnitt 1 ovan.

Genom att välja en förordning säkerställer man att de problem och mål som identifierats hanteras på det sätt som är mest ändamålsenligt, effektivt och proportionerligt. Det säkerställer en välavvägd balans mellan, å ena sidan, medlemsstaternas oberoende i regleringsfrågor vad gäller nationella korrigerande åtgärder, skapande av incitament för teknisk innovation eller beslut om avsatta resursers nivåer och, å andra sidan, behovet av att ta itu med de metanutsläppsproblem som behöver hanteras på unionsnivå.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning vad gäller konsekvensbedömningar har kommissionen utfört ett omfattande samråd med berörda parter med utgångspunkt i en samrådsstrategi som inbegrep en mängd olika metoder och verktyg. Syftet med samrådsstrategin var att beakta samtliga relevanta synpunkter, däribland data om initiativets kostnader, samhällseffekter och möjliga fördelar. Strategin utformades i enlighet med interventionslogik och i den kombinerar retroaktiva och framåtblickande inslag. Flertalet

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 av den 29 april 2015 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter och om ändring av direktiv 2009/16/EG (EUT L 123, 19.5.2015, s. 55).

⁹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 av den 19 december 2018 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 (EUT L 334, 31.12.2018, s. 1).

Samrådsverktyg användes: ett offentligt samråd online, ett riktat samråd om kostnader för att tillämpa föreskrifter om övervakning, rapportering och verifiering med grund i metanpartnerskapet för olja och gas¹⁰, djupintervjuer och (tre) webinarier för berörda parter.

Under det öppna offentliga samrådet (*samrådet*) mottog man 131 svar, av vilka 126 lämnades in genom att webbenkäten åtminstone delvis fylldes i och fem lämnades in i form av e-post.

I synnerhet lämnade byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) och rådet för europeiska tillsynsmyndigheter inom energiområdet (CEER, *Council of European Energy Regulators*) in en medlemsundersökning som ett informellt bidrag till det öppna offentliga samrådet enligt vilken man ansåg att nationella tillsynsmyndigheter överlag stödjer en strategi för övervakning och detektering som är harmoniserad på EU-nivå, som särskilt grundas på obligatorisk övervakning av metanutsläpp.

Berörda parter uttryckte brett stöd för utarbetandet av en robust standard för övervakning, rapportering och verifiering av metanutsläpp inom energisektorn. Samrådet visade att 78 % av deltagarna var positiva till att grunda olje- och gasdelen i förslaget till mätning, rapportering och verifiering på metoden från metanpartnerskapet för olja och gas, vilket också fick stöd från EU:s samtliga olje- och gasbranschorganisationer. Det fanns också brett stöd, däribland från kolindustrin, för att inbegripa bestämmelser om övervakning, rapportering och verifiering för kol (96 % av deltagarna i samrådet). Dessa aspekter ingår i detta förslag.

Det fanns brett stöd för lagstiftningsåtgärder för att begränsa utsläppen från sektorerna för olja, fossilgas och kol. Samtliga branschorganisationer för gas och olja som deltog i det öppna offentliga samrådet uttryckte stöd för att införa en skyldighet om detektering och reparation av läckage i unionsrätten. Även bland icke-statliga organisationer fanns det brett stöd för en sådan skyldighet. Samtliga deltagare från icke-statliga organisationer och branschen trodde att det skulle vara möjligt att fasa ut rutinemässig ventilering och fackling i samband med energi som produceras och används i EU. Av det offentliga samrådet framgick att det finns ett stort stöd för inkludering av begränsningsåtgärder för metan från kolgruvor (80 % av deltagarna). Dessa aspekter ingår i detta förslag.

I samrådet uttryckte 92 % av deltagarna stöd för att unionslagstiftningen om metanutsläpp från energisektorn ska omfatta olja och gas som släpps ut på unionsmarknaden. Närmare bestämt stödde 96 % av deltagarna att man utvecklar ett öppenhetsverktyg för metan på unionsnivå och internationell nivå. Denna aspekt ingår i detta förslag.

Av deltagarna ansåg 72 % att man i unionslagstiftningen om metanutsläpp i energisektorn bör utvidga skyldigheterna till att omfatta företag som importerar fossil energi till EU. Av deltagarna ansåg 65 % att det skulle vara möjligt att införa samma skyldigheter i fråga om övervakning, rapportering och verifiering, detektering och reparation av läckage och ventilering och fackling för samtliga aktörer i värdekedjan för olja och gas i fråga om olja och gas som förbrukas i unionen. Som svar på detta innehåller förslaget en översynsklausul som

¹⁰ Metanpartnerskapet för olja och gas (OGMP, *Oil and Gas Methane Partnership*), som inleddes 2014, skapades av klimatkoalitionen för att minska kortlivade föroreningar (CCAC) och FN:s miljöprogram (Unep) som ett frivilligt initiativ för att hjälpa företag med mätning och rapportering av metanutsläpp. OGMP har som huvudmål att fastställa bästa praxis i syfte att förbättra tillgängligheten på världsomfattande information om kvantifiering och hantering av metanutsläpp och att främja åtgärder för begränsning av metanutsläppen. Hittills har fler än 60 företag anslutit sig till OGMP, vilket utgör 30 % av den världsomfattande olje- och gasproduktionen och tillgångar på fem kontinenter.

uttryckligen avser kommissionens rätt att lägga fram lagförslag om ändring i syfte att införa strängare bestämmelser för importörer när det finns bättre data om globala metanutsläpp.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förslaget och dess underliggande konsekvensbedömning bygger på uppgifter från utvärderingen av bidrag från berörda parter till de omfattande samråd som genomförts i detta avseende, särskilda arbetsseminarier samt litteraturgenomgång, analys och modellering. Litteraturgenomgången omfattade resultaten av en rad aktuella studier om centrala inslag i olika länders och medlemsstaters föreskrifter om metanutsläpp, begränsning av metanutsläpp inom energisektorn samt utvärderingar och bedömningar som gjorts inom ramen för andra relevanta kommissionsinitiativ.

- **Konsekvensbedömning**

Under hela konsekvensbedömningsarbetet övervägdes en rad åtgärder på samtliga områden för att ta itu med de identifierade problemen och orsakerna till dessa, i syfte att uppnå initiativets mål. Samtliga politikområden innefattar ett alternativ med oförändrade förhållanden. Rekommenderade alternativ har fastställts för tre politikområden. Efter en bedömning av deras ändamålsenlighet, effektivitet, samstämmighet och proportionalitet ansågs ett paket av rekommenderade alternativ vara bäst lämpat att bidra till de fastställda målen. Paketet med rekommenderade alternativ innehåller följande huvudbestämmelser:

Politikområde 1 avser alternativ för att förbättra korrektheten hos mätningar och rapportering av metanutsläpp från energisektorn genom att införa ett krav på att operatörer ska genomföra mätningar på tillgångsnivå och rapportera direkta metanutsläpp för näringsverksamhet inom EU:s territorium. Detta innebär obligatorisk övervakning, rapportering och verifiering för olja och gas, obligatorisk övervakning, rapportering och verifiering för olja, gas och kol och obligatorisk övervakning, rapportering och verifiering som omfattar indirekta utsläpp för olja, gas och kol.

Det rekommenderade alternativet för politikområde 1 innebär införande av en skyldighet om detaljerad mätning och rapportering av metanutsläpp (på tillgångsnivå) från olja, gas och kol i EU:s energisektor. Den huvudsakliga fördelen är att rapporteringsnivån för sådana utsläpp kommer att förbättras och kunskapsnivån om källor till och omfattningen av dessa utsläpp kommer att öka, vilket kommer att leda till att man mer ändamålsenligt kan minska dessa utsläpp.

Politikområde 2 omfattar alternativ för att begränsa metanutsläppen inom EU genom åtgärder för undersökning för detektering och reparation av läckage och begränsningar för ventiler och fackling. Syftet är att uppnå ytterligare ändamålsenliga begränsningar av metanutsläpp i hela energiförsörjningssektorn. Alternativen omfattar vägledning från kommissionen eller obligatoriska åtgärder för begränsning av metanutsläpp inom sektorerna för olja och fossilgas, obligatoriska åtgärder för begränsning av metanutsläpp inom sektorerna för olja, fossilgas och kol och indirekta utsläpp samt en rättslig åtgärd för att genom ett prestandakrav uppnå vissa minskningar av metanutsläppen.

Det rekommenderade alternativet för politikområde 2 är att införa skyldigheter att begränsa metanutsläpp från olja, gas och kol i EU:s energisektor genom åtgärder för undersökning för detektering och reparation av läckage (LDAR) och att förbjuda ventiler och fackling. Dessa kommer att bidra till en kraftigare minskning av metanutsläppen jämfört med ett

scenario med oförändrade förhållanden och medför relaterade miljömässiga och sociala fördelar i form av bromsade klimatförändringar och minskade luftföroreningar.

Politikområde 3 innehåller alternativ för att minska metanutsläpp i samband med importerad fossil energi. Det omfattar alternativ för mätning, rapportering och begränsning av metanutsläpp som kan härledas till förbrukning av fossila bränslen i EU men som sker utanför EU, däribland användning av verktyg för diplomatiska åtgärder och öppenhet, obligatorisk mätning, rapportering och minskning som gäller för alla metanutsläpp från fossil energi som används inom EU och som ingår i värdekedjan, upprättande av en öppenhetsdatabas för metanutsläpp och utveckling av ett verktyg för global övervakning av höga metanutsläpp, samt en skyldighet att uppnå en särskild mängd minskningar av metanutsläpp som omfattar all fossil energi som användning inom EU.

Det rekommenderade alternativet för politikområde 3 innebär att utarbeta olika instrument för att förbättra informationen om källor till metanutsläpp från företag som exporterar fossil energi till EU samt incitament för att länder ska minska sina metanutsläpp. Liksom för politikområde 2 kommer minskade metanutsläpp globalt att få miljömässiga och sociala fördelar för EU, i synnerhet genom en inbromsning av klimatförändringarna.

- **Grundläggande rättigheter**

Initiativet är helt anpassat till artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet ska integreras i unionens politik och tryggas i enlighet med principen om hållbar utveckling.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget innehåller ett antal krav med budgetinverkan. Det första är kravet för Acer att vart tredje år fastställa och offentliggöra en uppsättning indikatorer och motsvarande referensvärden för jämförelse av investeringskostnader per enhet kopplat till mätning, rapportering och minskning av metanutsläpp för jämförbara projekt. Än så länge har Acer inte hanterat kostnader för nätoperatörer till följd av mätning, rapportering och minskning av metanutsläpp, men en ytterligare heltidsekvivalent uppskattas täcka Acers ytterligare uppgifter och den ytterligare arbetsbörda de medför.

Det andra är kravet på unionen att upprätta och förvalta en öppenhetsplattform vad gäller metan, som ska inbegripa information om import av fossil energi till unionen, med uppdateringar varje kvartal, samt att inrätta ett verktyg för global övervakning av metanutsläpp som regelbundet offentliggör resultaten av övervakning från luften av stora utsläppare av metan från energikällor, med uppdateringar varje månad. Kommissionen uppskattar att två ytterligare heltidstjänster behövs för dessa ytterligare uppgifter och den arbetsbörda de medför.

I avsnitt 3 i finansieringsöversikten beskrivs förslagets budgetinverkan och den personal och de administrativa resurser som behövs.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

EU-lagstiftningen om klimat och energi innehåller en omfattande ram för att göra framsteg mot EU-målen, och för att följa dessa framsteg, som detta förslag kommer att bidra till. Den

övergripande ramen utgörs av den europeiska klimatlagen, och en utförlig integrerad ram för övervakning och rapportering utgörs av förordningen om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder. Data som samlas in inom ramen för den förordningen ska offentliggöras på en e-plattform, inbegripet indikatorer för att övervaka framsteg mot unionens energi- och klimatmål.

Medlemsstaters nationella politik och åtgärder för att uppnå sina mål i enlighet med förordningen om ansvarsfördelning kontrolleras av kommissionen vart femte år. Genomförandet av och ändamålsenligheten hos bestämmelserna i förslaget kommer därmed även att kontrolleras utifrån uppnåendet av målen i enlighet med förordningen om ansvarsfördelning. De införda kontrollmekanismerna för kvaliteten på nationella rapporteringar kommer också att göra det möjligt att utvärdera ändamålsenligheten hos bestämmelserna i detta förslag vad gäller att förbättra datanoggrannheten. I detta sammanhang fastställs genom förordningen om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder krav för inventeringssystem på nationell nivå och unionsnivå för växthusgasutsläpp, politik, åtgärder och prognoser i syfte att kontinuerligt förbättra dessa. Upprättandet av sådana system behövs internationellt, och syftet är att stödja genomförandet av nationella energi- och klimatplaner när det gäller dimensionen minskning av koldioxidutsläpp.

Metanutsläpp är en fråga som alltmer får allmänhetens uppmärksamhet, däribland genom vetenskapskampanjer och kampanjer från berörda parter för detektion och kvantifiering av utsläpp. I och med satellitdatas ökade rumsliga och tidsmässiga fördelning blir en sådan offentlig granskning en värdefull resurs när det gäller att övervaka förslagets effekt och identifiera brister i genomförandet.

Vad gäller övervakning och utvärdering av de skyldigheter som fastställs i detta förslag kommer huvudansvaret för att säkerställa tillämpningen av bestämmelserna att ligga hos de nationella behöriga myndigheterna. I fråga om verifiering av utsläppsdata klargörs i detta förslag de oberoende ackrediterade verifieringsenheternas roll. Det internationella observatoriet för metanutsläpp¹¹ kommer att ytterligare granska inlämnade data om metanutsläpp, inbegripet möjligheten att göra korshänvisningar mellan dem och andra källor såsom satellitbilder och produkter.

Kommissionen kommer att övervaka genomförandet av rättsakten genom att kontrollera att kvotpliktiga parter tillämpar åtgärderna korrekt och kommer vid behov att vidta verkställighetsåtgärder. Detta förslag innehåller en översynsklausul enligt vilken kommissionen ska lämna in en rapport om utvärderingen och översynen av förordningen.

• **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Den föreslagna förordningen består av sex kapitel som innehåller 35 artiklar.

Kapitel 1 – Allmänna bestämmelser

I detta kapitel fastställs den föreslagna förordningens tillämpningsområde och huvudsakliga begrepp. Det innehåller även en bestämmelse i vilken nätoperatörers kostnader för att genomföra förordningen erkänns.

Kapitel 2 – Behöriga myndigheter och oberoende verifiering

I detta kapitel fastställs bestämmelserna om efterlevnad av förordningen, utöver bestämmelserna om sanktioner i kapitel 6. I kapitlet fastställs de behöriga myndigheternas arbetsuppgifter, i synnerhet bestämmelserna om inspektioner och klagomål, och de oberoende

¹¹ <https://www.unep.org/explore-topics/energy/what-we-do/international-methane-emissions-observatory>

ackrediterade verifieringsenheternas roll och förfaranden vad gäller verifiering av data om metanutsläpp som rapporterats in av operatörer.

Kapitel 3 – Metanutsläpp i sektorerna för olja och gas

I detta kapitel fastställs operatörers och medlemsstaters skyldigheter när det gäller mätning och rapportering av data om metanutsläpp samt skyldigheter vad gäller minskning av metanutsläpp i de berörda anläggningarna.

Kapitel 4 – Metanutsläpp inom kolsektorn

Detta kapitel är uppdelat i tre avsnitt i syfte att omfatta: övervakning och rapportering av metanutsläpp i gruvor i drift, begränsning av metanutsläpp i underjordiska gruvor i drift och metanutsläpp i stängda och övergivna underjordiska gruvor.

I varje avsnitt fastställs operatörers och medlemsstaters skyldigheter när det gäller mätning och rapportering av data om metanutsläpp samt skyldigheter vad gäller minskning av metanutsläpp i de berörda anläggningarna.

Kapitel 5 – Metanutsläpp som sker utanför unionen

Genom detta kapitel införs verktyg för öppenhet vad gäller metanutsläpp som sker utanför unionen: en rapporteringsskyldighet för importörer av fossila bränslen avseende metanutsläpp, en öppen förteckning över företag och medlemsstater inom EU och företag som exporterar fossil energi till unionen, inbegripet för information om deras internationella rapporteringsskyldigheter vad gäller metanutsläpp och ett verktyg för global övervakning som offentliggör omfattning, frekvens och plats för utsläppare av metan.

För att beakta import av fossil energi till unionen fastställs dessutom i detta kapitel krav på information från importörer, samt kommissionens rätt att lägga fram lagförslag om ändringar i syfte att införa strängare bestämmelser för importörer när det finns bättre data om globala metanutsläpp, för att säkerställa överensstämmelse med unionens tillämpliga internationella skyldigheter.

Kapitel 6 – Slutbestämmelser

Detta kapitel innehåller särskilt ett system för sanktioner: i kapitlet medges att det är en nationell behörighet att fastställa sanktioner, men det fastställs vägledande principer för sanktioner, i synnerhet kriterier för fastställandet av sanktioner, vilka typer av överträdelser som ska bestraffas med sanktioner, kriterier för högsta tak samt möjligheten att förelägga löpande viten.

Det innehåller även bestämmelser om befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter, samt en översynsklausul.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om minskade metanutsläpp inom energisektorn och om ändring av förordning (EU) 2019/942

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Metan, som utgör den huvudsakliga komponenten i naturgas, är den gas efter koldioxid som bidrar mest till klimatförändringarna och står för ungefär en tredjedel av den nuvarande globala uppvärmningen.
- (2) Även om metan stannar kvar i atmosfären under kortare tid (tio till tolv år) än koldioxid (hundratals år) är metanets växthuseffekt på klimatet på molekylärnivå mer betydelsefull och den bidrar till bildningen av ozon, en kraftfull luftförorening som orsakar allvarliga hälsoproblem. Mängden metan i atmosfären globalt sett har ökat kraftigt under det senaste årtiondet.
- (3) Enligt nya uppskattningar från Förenta nationernas miljöprogram och klimatkoalitionen för att minska kortlivade föroreningar (CCAC) kan en minskning av metanutsläppen med 45 % fram till 2030, baserat på tillgängliga målinriktade åtgärder och andra åtgärder i linje med FN:s prioriterade hållbarhetsmål, minska den globala uppvärmningen med 0,3 °C fram till 2045.
- (4) Enligt EU:s inventeringsdata för växthusgaser uppskattas energisektorn stå för 19 % av metanutsläppen i unionen. Då räknar man inte med metanutsläpp utanför unionen som orsakas av unionens användning av fossil energi.
- (5) I den europeiska gröna given ingår en omfattande uppsättning av ömsesidigt stärkande åtgärder och initiativ med syfte att uppnå klimatneutralitet i EU senast 2050. I meddelandet om den europeiska gröna given¹⁴ anges att minskningen av koldioxidutsläpp i gasektorn kommer att underlättas, bl.a. genom arbete med frågan om energirelaterade utsläpp av metan. I oktober

¹² EUT C , , s. .

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ COM(2019) 640 final.

2020 antog kommissionen en EU-strategi om att minska metanutsläppen (*metanstrategin*), i vilken fastställs åtgärder för att minska utsläppen i EU, däribland från energisektorn, och internationellt. I förordning (EU) 2021/1119¹⁵ (*europaisk klimatlag*), har unionen införlivat målet om att uppnå klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050 i lagstiftning samt fastställt ett bindande åtagande om inhemsk minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2030. För att uppnå denna nivå av minskade växthusgasutsläpp bör metanutsläppen inom energisektorn minskas med runt 58 % senast 2030, jämfört med 2020.

- (6) Metanutsläpp omfattas av tillämpningsområdet för unionens mål för minskade växthusgasutsläpp för 2030 som fastställs i den europeiska klimatlagen och de nationella bindande utsläppsminskningmålen i förordning (EU) 2018/842¹⁶. Däremot finns det för närvarande ingen rättslig ram på unionsnivå med specifika värden för minskning av de antropogena metanutsläppen inom energisektorn. Dessutom omfattar direktiv 2010/75¹⁷ om industriutsläpp endast metanutsläpp från raffinering av olja och gas, men inte från annan verksamhet inom energisektorn.
- (7) Mot bakgrund av detta bör denna förordning gälla minskningar av metanutsläpp i samband med undersökning och utvinning, insamling och bearbetning av naturgas, gasöverföring, distribution, lagring under jord och på terminaler för kondenserad naturgas (LNG), och även gälla kolgruvor i drift under och ovan jord samt stängda och övergivna underjordiska kolgruvor.
- (8) Regler för korrekt mätning, rapportering och verifiering av metanutsläpp inom olje- och kolsektorn samt för minskning av dessa utsläpp, bland annat genom undersökning för detektering och reparation av läckage (LDAR, *Leak Detection and Repair*) och reglering av ventilering och fackling, bör regleras genom en lämplig rättslig ram på unionsnivå. Ett sådant regelverk bör omfatta regler som ökar transparensen vad gäller import av fossil energi till unionen och därmed öka incitamenten för mer omfattande lösningar för att begränsa metanutsläppen runt om i världen.
- (9) Efterlevnad av skyldigheterna i denna förordning kommer troligtvis att kräva investeringar från reglerade operatörer, och vid fastställande av tariffer bör kostnaderna för sådana investeringar tas i beaktande, i enlighet med principerna om effektivitet.
- (10) Varje medlemsstat bör utse minst en behörig myndighet som ska kontrollera att operatörerna ändamålsenligt uppfyller de skyldigheter som fastställs i denna förordning och bör meddela kommissionen om ett sådant beslut och om eventuella förändringar. Den utsedda behöriga myndigheten bör vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att kraven i denna förordning uppfylls. Eftersom verksamhet inom och metanutsläpp från energisektorn till sin natur är gränsöverskridande bör behöriga myndigheter samarbeta med varandra och med kommissionen. Mot bakgrund av detta bör kommissionen och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bilda ett gemensamt nätverk med offentliga myndigheter som genomför denna förordning i syfte att främja ett nära samarbete med arrangemang för utbyte av information och bästa praxis, samt samråd.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europaisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010).

- (11) För att säkerställa ett smidigt och effektivt införande av de skyldigheter som fastställs i denna förordning stöder kommissionen medlemsstaterna med ett instrument för tekniskt stöd¹⁸ som tillhandahåller skraddarsydd teknisk expertis för att utforma och genomföra reformer, vilket omfattar sådana som främjar minskningen av metanutsläpp inom energisektorn. Det tekniska stödet kan gälla t.ex. stärkt administrativ kapacitet, harmoniserade rättsliga ramar och utbyte av relevant bästa praxis.
- (12) För att säkerställa att de behöriga myndigheternas arbete kan utföras bör operatörerna bistå myndigheterna med erforderlig hjälp. Dessutom bör operatörerna vidta de åtgärder som de behöriga myndigheterna anser vara nödvändiga inom den period som dessa behöriga myndigheter fastställer eller inom en annan tid som de behöriga myndigheterna godkänner.
- (13) De huvudsakliga instrument som de behöriga myndigheterna har tillgång till bör vara inspektioner, däribland granskning av dokumentation och register, mätning av utsläpp och kontroller på plats. Inspektioner bör genomföras regelbundet, i enlighet med en bedömning av miljöriskerna som de behöriga myndigheterna genomfört. Inspektioner bör dessutom genomföras vid utredning av välgrundade klagomål och i händelse av bristande efterlevnad och för att säkerställa att reparation eller byte av komponenter utförs i enlighet med denna förordning. När behöriga myndigheter konstaterar en allvarlig överträdelse av kraven i denna förordning bör de utfärda ett meddelande om vilka avhjälpande åtgärder som operatören ska vidta. Behöriga myndigheter bör föra register över inspektioner, och annan relevant information bör göras tillgänglig i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG¹⁹.
- (14) Med anledning av att vissa källor till metanutsläpp ligger i anslutning till stadsområden eller bostadsområden, bör fysiska eller juridiska personer som lidit skada vid överträdelser av denna förordning kunna inge välgrundade klagomål till behöriga myndigheter. Klaganden bör hållas informerade om förfarandet och om fattade beslut och bör delges ett slutligt beslut inom rimlig tid från det att klagomålet inkommit.
- (15) En stabil ram för verifiering kan öka trovärdigheten hos inrapporterade data. Dessutom kräver detaljnivån och den tekniska komplexiteten vid mätning av metanutsläpp korrekt verifiering av metanutsläppsdata som inrapporterats av operatörer och gruvoperatörer. Även om självverifiering är möjlig så säkerställer en verifiering utförd av en tredje part större oberoende och öppenhet. Dessutom möjliggör det för en harmoniserad uppsättning behörigheter och en kunskapsnivå som inte alla offentliga inrättningar nödvändigtvis har tillgång till. Verifieringsenheter bör vara ackrediterade av ett ackrediteringsorgan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008²⁰. Oberoende, ackrediterade verifieringsenheter bör därmed säkerställa att de utsläppsrapporter som operatörer och gruvoperatörer tagit fram är korrekta och uppfyller kraven i denna förordning. De bör granska data i utsläppsrapporterna för att bedöma deras tillförlitlighet, trovärdighet och precision gentemot kostnadsfria och offentligt tillgängliga europeiska och internationella standarder som tagits fram av oberoende organ och som tillgänglighetsgjorts av kommissionen. Kommissionen bör därmed ha befogenhet att anta delegerade akter i syfte att införliva och fastställa tillämpligheten av sådana europeiska eller internationella standarder. Verifieringsenheterna är

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003).

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008).

separerade från behöriga myndigheter och bör vara oberoende av operatörer och gruvoperatörer, vilka bör ge dem all hjälp som behövs för att säkerställa eller underlätta utförandet av verifieringsverksamheten, i synnerhet vad gäller tillträde till anläggningar och tillgång till dokumentation och register.

- (16) Data i de utsläppsrapporter som lämnas in till behöriga myndigheter bör tillhandahållas kommissionen med anledning av den verifieringsfunktion som kommer att tilldelas det internationella observatoriet för metanutsläpp (IMEO, *International Methane Emissions Observatory*), i synnerhet vad gäller metoder för datainsamling- och analys samt verifiering av de metoder och statistiska processer som företagen använder i syfte att kvantifiera deras rapporterade utsläppsdata. I detta avseende kan referenskriterier komma att inkludera standarder och riktlinjer från OGMP. Den information som tas fram av IMEO bör göras tillgänglig för allmänheten, och kommissionen bör använda sådan information för att ta itu med samtliga identifierade tillkortakommanden vad gäller mätning, rapportering och verifiering av metanutsläppsdata.
- (17) IMEO inrättades i oktober 2020 genom ett samarbete mellan unionen, FN:s miljöprogram, klimatkoalitionen för att minska kortlivade föroreningar (CCAC) och Internationella energigorganet och lanserades på G20-mötet i oktober 2021. IMEO har fått i uppdrag att samla in, sammanställa, verifiera och offentliggöra data över antropogena metanutsläpp på global nivå. IMEO ingår i FN:s miljöprogram, som ingått ett samförståndsavtal med Europeiska unionen. IMEO spelar en viktig roll för verifieringen av metanutsläppsdata från energisektorn och lämpliga relationer bör inrättas i syfte att genomföra de verifieringsuppgifter som anförtros. Eftersom IMEO inte är ett unionsorgan och inte lyder under unionsrätten är det mycket viktigt att säkerställa att IMEO vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens och dess medlemsstaters intressen skyddas.
- (18) I egenskap av part i UNFCCC och Parisavtalet är unionen skyldig att årligen lämna in en inventeringsrapport över antropogena växthusgasutsläpp som utgör en sammanställning över medlemsstaternas nationella växthusgasinventeringar och som upprättas med hjälp av metoder som bygger på god praxis och godtas av IPCC.
- (19) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999²¹ måste medlemsstaterna rapportera data från växthusgasinventeringarna till kommissionen och rapportera sina nationella prognoser. I enlighet med artikel 17.2 i förordning (EU) 2018/1999 ska rapporteringen ske i enlighet med UNFCCC:s rapporteringsriktlinjer, och den baseras ofta på standardutsläppsfaktorer snarare än på mätningar vid källan, vilket medför en viss osäkerhet vad gäller utsläppens källor, frekvens och omfattning.
- (20) Landsdata som rapporteras i enlighet med UNFCCC:s rapporteringsbestämmelser lämnas in till UNFCCC:s sekretariat i enlighet med olika rapporteringsnivåer som överensstämmer med IPCC:s riktlinjer. Mot bakgrund av detta föreslår IPCC oftast att en metod på en högre nivå används för de utsläppskällor som har en betydande inverkan på ett lands totala växthusgasinventering vad gäller absolut nivå, trend eller osäkerhet.
- (21) Varje nivå representerar en viss grad av metodologisk komplexitet. Det finns tre nivåer. Nivå 1-metoder använder normalt sett IPCC:s standardutsläppsfaktorer och kräver endast

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

grundläggande och övergripande verksamhetsdata. På högre nivåer används mer detaljerade metoder och källspecifika, tekniskspecifika, regionspecifika eller landsspecifika utsläppsfaktorer, vilka ofta bygger på mätningar och normalt sett kräver mer detaljerade verksamhetsdata. Mer specifikt kräver nivå 2 att landsspecifika faktorer används istället för standardutsläppsfaktorer, medan nivå 3 kräver data per enskild anläggning eller mätningar och omfattar tillämpning av en rigorös ”nedifrån-och-upp”-bedömning per källtyp på varje enskild anläggning. Att gå från nivå 1 till nivå 3 representerar en ökad säkerhet i mätningarna av metanrelaterade utsläpp²².

- (22) Medlemsstaterna har olika praxis för vilken nivå de tillämpar för sina rapporter om energirelaterade metanutsläpp till UNFCCC. Att rapportera stora utsläppskällor enligt nivå 2 överensstämmer med IPCC:s rapporteringsriktlinjer eftersom nivå 2 anses representera en bättre metod. Följaktligen varierar metoderna för uppskattning och rapportering av energirelaterade metanutsläpp runt om i medlemsstaterna och det är fortfarande vanligt i flera medlemsstater att rapportera enligt den lägsta ”nivå 1” för metanutsläpp från kol, gas och olja.
- (23) För närvarande kvarstår frivilliga industrileda initiativ i många länder som det huvudsakliga tillvägagångssättet för kvantifiering och begränsning av metanutsläpp. Ett viktigt initiativ som leds av energiindustrin är OGMP, ett frivilligt initiativ för att mäta och rapportera metanutsläpp som bildades 2014 av FN:s miljöprogram och klimatkoalitionen för att minska kortlivade föroreningar (CCAC) och där kommissionen finns representerad i styrelsen. OGMP har som huvudmål att fastställa bästa praxis i syfte att förbättra tillgängligheten på världsomfattande information om kvantifiering och hantering av metanutsläpp och att främja åtgärder för begränsning av metanutsläppen. Hittills har fler än 60 företag anslutit sig till OGMP, vilket utgör 30 % av den världsomfattande olje- och gasproduktionen och tillgångar på fem kontinenter. I OGMP:s arbete med att ta fram standarder och metoder deltar regeringar, det civila samhället och företag. Regelverket OGMP 2.0 är den senaste upplagan av en dynamisk standard för metanutsläpp och kan utgöra lämplig grund för metanutsläppsstandarder som vilar på en gedigen vetenskaplig grund.
- (24) Mot bakgrund av detta är det nödvändigt att förbättra mätningar och kvaliteten på rapporterade data om metanutsläpp, inbegripet de huvudsakliga källorna till metanutsläpp från produktion och användning av energi inom unionen. Vidare bör tillgången på data för enskilda källor och gedigen kvantifiering av utsläpp säkerställas, vilket därmed skulle öka rapporternas tillförlitlighet samt utvidga tillämpningsområdet för lämpliga begränsningsåtgärder.
- (25) För att mätningar och rapporter ska vara ändamålsenliga, bör olje- och gasföretag vara skyldiga att mäta och rapportera metanutsläpp per källa och att tillgängliggöra sammanställda data för medlemsstaterna så att medlemsstaterna kan förbättra noggrannheten i sina inventeringsrapporter. Dessutom behövs ändamålsenlig verifiering av företagens rapporterade data, och rapporteringen bör organiseras på årsbasis för att minska operatörernas administrativa börda.
- (26) Denna förordning bygger på OGMP 2.0 såtillvida att den uppfyller de kriterier som avses i skäl 24 och 25 om att bidra till insamlandet av tillförlitliga och gedigna data som kan utgöra en lämplig grund för övervakning av metanutsläpp och, om så behövs, utgöra grund för vidare åtgärder för att ytterligare minska metanutsläppen.
- (27) OGMP 2.0 har fem rapporteringsnivåer. Rapportering på källnivå börjar på nivå 3, vilket anses vara jämförbart med UNFCCC:s nivå 3. På den nivån får generiska utsläppsfaktorer användas. För rapportering på nivå 4 enligt OGMP 2.0 krävs mätning direkt vid källan till metanutsläppen. På den nivån får specifika utsläppsfaktorer användas. För rapportering på nivå 5 enligt OGMP

²²

IPCC (2019) *2019 Refinement to the 2006 IPCC guidelines for national greenhouse gas inventories*.

2.0 krävs ytterligare kompletterande mätningar på anläggningsnivå. Dessutom krävs enligt OGMP 2.0 att företag rapporterar direkta mätningar av metanutsläpp inom tre år från det att de anslutit sig till OGMP 2.0 för tillgångar i egen drift och inom fem år för tillgångar i annans drift. Utifrån den strategi som används inom OGMP 2.0 vad gäller rapportering på källnivå och med hänsyn till att ett stort antal företag i unionen redan har anslutit sig till OGMP 2.0 under 2021, bör operatörer i unionen vara skyldiga att tillhandahålla direkta mätningar på källnivå av sina utsläpp inom 24 månader för tillgångar i egen drift och inom 36 månader för tillgångar i annans drift. Utöver kvantifiering på källnivå ger kvantifiering på anläggningsnivå möjlighet till bedömning, verifiering och jämförelse av uppskattningar på källnivå som sammanställs per anläggning, vilket därmed ökar trovärdigheten för rapporterade utsläpp. Liksom i OGMP 2.0 finns det krav i denna förordning på att mätningar på anläggningsnivå ska sammanställas med mätningar på källnivå.

- (28) Enligt data från unionens växthusgasinventering beror mer än hälften av alla metanutsläpp som direkt kan härledas från energisektorn på oavsiktliga utsläpp av föroreningar till atmosfären. Vad gäller olja och gas så utgör de merparten av alla metanutsläpp.
- (29) Oavsiktligt läckage av metan till atmosfären kan uppstå under borrhning och utvinning samt vid raffinering, lagring, överföring och distribution till slutanvändare. Det kan också uppstå i inaktiva olje- eller gasbrunnar. Vissa utsläpp beror på brister i, eller normalt slitage på, tekniska komponenter som till exempel kopplingar, flänsar och ventiler, eller skadade komponenter, exempelvis vid olyckor. Korrosion eller skador kan också orsaka läckage genom höljet till trycksatt utrustning.
- (30) Även om ventilering av metan normalt sett är avsiktligt och uppstår som ett resultat av processer eller aktiviteter eller anordningar som är utformade för detta ändamål, så kan den också vara oavsiktlig, till följd av t.ex. ett funktionsfel.
- (31) För att minska dessa utsläpp bör operatörerna vidta alla åtgärder de har till sitt förfogande för att minska metanutsläppen från sin verksamhet.
- (32) Mer specifikt minskas metanutsläpp från läckage oftast genom undersökningar för detektering och reparation av läckage (LDAR, *Leak Detection And Repair*), vilka utförs för att identifiera läckage samt efter det att läckage har åtgärdats. Operatörer bör därför åtminstone regelbundet genomföra LDAR-undersökningar och dessa bör också omfatta undersökningar av komponenter som ventilerar metan i syfte att upptäcka oavsiktlig ventilering av metan.
- (33) För detta syfte bör en harmoniserad strategi införas för att säkerställa lika villkor för samtliga operatörer inom unionen. Denna strategi bör omfatta minimikrav för LDAR-undersökningar med en lämplig nivå av flexibilitet för medlemsstaterna och operatörerna. Detta erfordras för att möjliggöra för innovation och framtagande av ny LDAR-teknik och nya LDAR-metoder, och därmed förhindra teknisk inlåsning, som endast skulle vara negativt för miljöskyddet. Ny teknik och nya detekteringsmetoder utarbetas kontinuerligt och medlemsstaterna bör uppmuntra till innovation inom sektorn så att de mest exakta och kostnadseffektiva metoderna kan antas.
- (34) Skyldigheter vad gäller LDAR-undersökningar bör återspegla en rad exempel på bästa praxis. LDAR-undersökningar bör i första hand ha som syfte att upptäcka och åtgärda läckage, snarare än att kvantifiera dessa, och områden där det föreligger högre risk för läckage bör kontrolleras oftare. Hur ofta undersökningarna genomförs bör inte vägledas endast av behovet av att reparera komponenter som avger metan över tröskelvärdet för metanutsläpp, utan även av driftsvillkor, med beaktande av säkerhetsrisker. När en högre säkerhetsrisk eller en högre risk för metanförluster har identifierats bör de behöriga myndigheterna ha möjlighet att rekommendera mer frekventa undersökningar av de relevanta komponenterna. Alla läckage oavsett omfattning

bör registreras och övervakas, eftersom små läckage kan utvecklas till stora. Reparationer av läckage ska kontrolleras för att styrka att reparationen gett effekt. I syfte att möjliggöra användning av framtida, mer avancerade typer av detekteringsteknik för metanutsläpp bör man fastställa omfattningen av metanförluster för vilka reparation erfordras, samtidigt som operatörerna själva tillåts välja detekteringsanordning. När så lämpar sig kan kontinuerlig övervakning användas inom ramen för denna förordning.

- (35) Ventilering innebär utsläpp av oförbränt metan till atmosfären, antingen avsiktligt från processer eller aktiviteter eller anordningar som är utformade för detta ändamål, eller oavsiktligt till följd av ett funktionsfel. Mot bakgrund av ventileringens stora växthusgasutsläpp bör den förbjudas förutom i nödsituationer, vid funktionsfel eller under vissa särskilda omständigheter när ventilering inte kan undvikas.
- (36) Fackling innebär kontrollerad förbränning av metan för att bli av med metanet, i en anordning som är utformad för denna förbränning. När fackling utförs under normal produktion av olja eller fossil gas och som ett resultat av otillräckliga anläggningar eller olämpliga geologiska förhållanden för att återföra metanet, använda det på plats eller bjuda ut det på en marknad klassificeras det som rutinmässig fackling. Rutinmässig fackling bör förbjudas. Fackling bör endast tillåtas när det är det enda alternativet till ventilering och när ventilering inte är förbjudet. Ventilering är skadligare för miljön än fackling eftersom den utsläppta gasen vanligtvis innehåller höga halter metan, medan metan under fackling oxideras till koldioxid.
- (37) Fackling som alternativ till ventilering kräver en effektiv förbränning av metan i facklingsanordningen. Av den anledningen bör också ett krav på förbränningsverkningsgraden införas i de fall då fackling är tillåtet. Det bör också införas krav på att tändbrännare används, vilket ger en mer pålitlig antändning då de inte påverkas av vindförhållanden.
- (38) Återföring, användning på plats eller utbudande av metan på en marknad bör alltid föredras framför fackling av metan, och därmed även framför ventilering. Operatörer som utför ventilering bör tillhandahålla behöriga myndigheter bevis på att varken återföring, användning på plats, utbudande av metan på en marknad eller fackling var möjlig, och operatörer som utför fackling bör tillhandahålla behöriga myndigheter bevis på att återföring, användning på plats eller utbudande av metan på en marknad inte var möjlig.
- (39) Operatörer bör meddela behöriga myndigheter om större ventilerings- och facklingshändelser utan dröjsmål, och lämna in mer omfattande rapporter om samtliga ventilerings- och facklingshändelser. De bör också säkerställa att utrustning och anordningar överensstämmer med de standarder som fastslås i unionsrätten.
- (40) Metanutsläpp från inaktiva olje- och gasbrunnar utgör en risk för människors hälsa och säkerhet samt för miljön. Därför bör övervaknings- och rapporteringsskyldigheterna fortfarande tillämpas, och dessa brunnar och anläggningar med brunnar bör återställas och saneras. I sådana fall bör medlemsstaterna spela en viktig roll, i synnerhet genom att införa en inventerings- och begränsningsplan.
- (41) EU:s inventeringsdata för växthusgaser visar att utsläpp av metan från kolgruvor är den enskilt största källan till metanutsläpp inom energisektorn i unionen. 2019 utgjorde direkta utsläpp från kolsektorn 31 % av metanutsläppen, vilket nästan motsvarar procentandelen för direkta metanutsläpp från fossil gas och olja tillsammans, nämligen 33 %.
- (42) För närvarande finns det ingen särskild förordning på unionsnivå som begränsar metanutsläppen från kolsektorn, trots tillgång till en rad olika typer av teknik för begränsning av utsläpp. Det finns ingen särskild standard för övervakning, rapportering eller verifiering varken på unionsnivå eller internationellt. Inom unionen ingår rapportering av metanutsläpp från

kolindustrin i medlemsstaternas rapportering av växthusgasutsläpp, och data från underjordiska gruvor ingår också i det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föroreningar som infördes genom förordning (EG) nr 166/2006²³.

- (43) Metanutsläpp kopplas i första hand till underjordisk gruvbrytning, både pågående sådan i gruvor i drift och tidigare sådan i övergivna gruvor²⁴. I underjordiska gruvor i drift kontrolleras metankoncentrationen i luften kontinuerligt, eftersom den utgör en hälso- och säkerhetsrisk. Vad gäller underjordiska kolgruvor sker större delen av metanutsläppen genom ventilerings- och dräneringssystem som är två sätt att minska luftens metankoncentration i gruvgångarna.
- (44) När produktionen upphör och gruvan stängs eller överges fortsätter den att släppa ut metan, vilket benämns som metan från övergivna gruvor (AMM, *Abandoned Mine Methane*). Dessa utsläpp sker vanligtvis från tydliga punktkällor, såsom ventilationsschakt eller tryckutjämningschakt. I och med den höjda klimatambitionen och övergången till energiproduktion från mindre koldioxidintensiva energikällor kommer utsläppen av metan från övergivna gruvor troligtvis att öka inom unionen. Det uppskattas att metan från icke-vattenfyllda gruvor, även tio år efter det att gruvbrytningen har upphört, fortfarande släpps ut med halter som utgör nästan 40 % av de utsläpp som registrerades vid tidpunkten för stängningen²⁵. Vidare är hanteringen av metan från övergivna gruvor fortfarande splittrad på grund av skillnader i ägarstrukturer och exploateringsrättigheter runt om i EU. Medlemsstaterna bör därmed göra inventeringar av tillgångar i form av stängda och övergivna kolgruvor och bör, antingen själva eller via en identifierad ansvarig part, vara skyldiga att installera anordningar för mätning av metanutsläpp.
- (45) Koldagbrott i drift inom unionen producerar brunkol och släpper ut mindre metan än underjordiska kolgruvor. Enligt unionens växthusgasinventering släppte dagbrott i drift under 2019 ut 166 kiloton jämfört med 828 kiloton för underjordiska kolgruvor²⁶. Mätning av metanutsläpp från koldagbrott är något av en utmaning eftersom de sträcker sig över stora områden. Av denna anledning, och trots att tekniken finns tillgänglig²⁷, mäts sällan utsläpp från dagbrott. Metanutsläpp från dagbrott kan mätas med hjälp av specifika kolutsläppsfaktorer²⁸ och, med större precision, med hjälp av gruv- eller fyndighetsspecifika utsläppsfaktorer, eftersom gruvfälten har fyndigheter med olika metanbindande kapacitet²⁹. Utsläppsfaktorer kan erhållas från mätning av flötsernas gasinnehåll genom provtagning från borrhålskärnor från prospektering³⁰. Gruvoperatörer bör således mäta metanutsläpp i koldagbrott med hjälp av sådana utsläppsfaktorer.
- (46) Gruvoperatörer bör alltså genomföra kontinuerlig mätning och kvantifiering av metanutsläpp från ventilationsschakt i underjordiska kolgruvor, kontinuerlig mätning av ventilerad och

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (EUT L 33, 4.2.2006).

²⁴ N. Kholod et al (2020) "Global Methane emissions from coal mining to continue growing even with declining coal production", *Journal of Cleaner Production*, volym 256, 120489.

²⁵ N. Kholod et al (2020) "Global Methane emissions from coal mining to continue growing even with declining coal production", *Journal of Cleaner Production*, volym 256, 120489.

²⁶ Metanutsläpp för energisektorn i kiloton, uppdelat på olika kategorier av utsläppskälla, enligt Europeiska miljöbyråns rapport till UNFCCC i april 2021 på uppdrag av EU.

²⁷ *Best Practice Guidance for Effective Management of Coal Mine Methane at National Level: Monitoring, Reporting, Verification and Mitigation*, ECE Energy Series, nr 71, Unece 2021 (kommande).

²⁸ 2006 IPCC:s riktlinjer för nationella växthusgasinventeringar.

²⁹ Bilans Zasobow Zloz Kopalin, stan na 31.12.2020', State Geological [Surowce mineralne \(pgi.gov.pl\)](http://Surowce mineralne (pgi.gov.pl)).

³⁰ *Best Practice Guidance for Effective Management of Coal Mine Methane at National Level: Monitoring, Reporting, Verification and Mitigation*, ECE Energy Series, nr 71, Unece 2021 (kommande).

facklad metan i dräneringsstationer och använda specifika utsläppsfaktorer för koldagbrott. De bör rapportera dessa data till behöriga myndigheter.

- (47) För närvarande kan begränsning av metanutsläpp bäst uppnås i underjordiska kolgruvor som är i drift, stängda eller övergivna. Metanutsläpp från dagbrott som är i drift, stängda eller övergivna kan ur teknikperspektiv för närvarande inte begränsas på ett ändamålsenligt sätt. För att kunna bidra till forskning och utveckling av olika typer av teknik för begränsning av sådana utsläpp i framtiden bör det dock finnas en effektiv och detaljerad övervakning, rapportering och verifiering av omfattningen av dessa utsläpp.
- (48) Underjordiska gruvor är antingen energikolgruvor eller kokskolgruvor. Energikol används huvudsakligen som energikälla och kokskol används som bränsle och som reaktant vid tillverkning av stål. Både kokskol- och energikolgruvor bör vara föremål för mätning, rapportering och verifiering av metanutsläpp.
- (49) För underjordiska kolgruvor i drift bör metanutsläpp begränsas genom en utfasning av ventilering och fackling. Vad gäller stängda eller övergivna underjordiska kolgruvor kan metanutsläpp förhindras genom att gruvan vattenfylls, men detta sker inte systematiskt och medför andra risker för miljön. Ventilering och fackling i dessa gruvor bör också fasas ut. Eftersom geologiska begränsningar och miljöaspekter gör det omöjligt att ta fram en enskild lösning för att begränsa metanutsläppen från övergivna underjordiska kolgruvor som passar alla³¹, bör medlemsstaterna införa en egen begränsningsplan som tar hänsyn till dessa förhållanden och till de tekniska möjligheterna att begränsa metan från övergivna gruvor.
- (50) Till följd av ett förslag från kommissionen av den 28 juni 2021 har rådet antagit en ny rättslig grund för Kol- och stålforskningsfonden³², i vilken det planeras för stöd till forskning och innovation för ändrad användning av kolgruvor som tidigare varit i drift eller kolgruvor som håller på att stängas, och av kolrelaterad infrastruktur, i linje med det övergripande målet att fasa ut kol och mekanismen för en rättvis omställning. Mot bakgrund av detta kommer ett av huvudmålen för Kol- och stålforskningsfondens nya program under de kommande åren vara att minimera påverkan på miljön från kolgruvor i omställning, i synnerhet vad gäller metanutsläpp.
- (51) Unionen är beroende av import för 70 % av sin förbrukning av stenkol, 97 % av sin oljeförbrukning och 90 % av sin förbrukning av fossil gas. Det finns ingen exakt kunskap om omfattning, ursprung eller karaktär avseende de metanutsläpp som kan härledas till användningen av fossil energi i unionen men som uppstår i tredje länder.
- (52) Effekterna av den globala uppvärmningen som orsakas av metanutsläpp är gränsöverskridande. Även om vissa länder som producerar fossil energi har börjat agera på hemmaplan för att minska metanutsläppen från sina energisektorer, är många exportörer inte föremål för någon form av lagstiftning på sina respektive inhemska marknader. Sådana operatörer behöver tydliga incitament för att ta itu med sina metanutsläpp och därmed bör transparent information om metanutsläpp göras tillgänglig på marknaden.

³¹ *Best Practice Guidance for Effective Methane Recovery and Use from Abandoned Mines* (Unece, 2019).

³² Rådets beslut (EU) 2021/1094 av den 28 juni 2021 om ändring av beslut 2008/376/EG om antagande av Kol- och stålforskningsfondens forskningsprogram och om de fleråriga tekniska riktlinjerna för detta program (EUT L 236, s. 69). Rådets beslut (EU) 2021/1207 av den 19 juli 2021 om ändring av beslut 2003/77/EG om fastställande av fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltningen av tillgångarna i EKSG under avveckling och, efter slutförd avveckling, av Kol- och stålforskningsfondens tillgångar. Rådets beslut (EU) 2021/1208 av den 19 juli 2021 om ändring av beslut 2003/76/EG om fastställande av nödvändiga bestämmelser för genomförandet av protokollet som fogats till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden (EUT L 261, s. 54).

- (53) För närvarande råder det brist på detaljerade data (UNFCCC nivå 3 eller motsvarande) om internationella metanutsläpp. Många länder som exporterar fossila bränslen har än så länge inte lämnat in fullständiga inventeringsdata till UNFCCC. Samtidigt finns det belägg för att metanutsläppen från produktionen av olja och gas globalt sett har ökat markant från 65 till 80 Mt/år under de senaste 20 åren³³.
- (54) Så som angetts i meddelandet om en EU-strategi för att minska metanutsläppen³⁴ har EU åtagit sig att samarbeta med sina energipartner och andra viktiga länder som importerar fossil energi för att angripa metanutsläppen globalt. Energidiplomati om metanutsläpp har redan gett viktiga resultat. I september 2021 presenterade unionen och Förenta staterna den globala utfästelsen om metan (*Global Methane Pledge*), ett politiskt åtagande att minska de globala metanutsläppen med 30 % fram till 2030 (jämfört med 2020 års nivåer) som lanserades på FN:s klimatkonferens (COP 26) i november 2021 i Glasgow. Fler än hundra länder har uttryckt sitt stöd, vilket motsvarar nästan hälften av de globala antropogena metanutsläppen. Den globala utfästelsen om metan innehåller ett åtagande om att börja använda bästa tillgängliga inventeringsmetoder för att kvantifiera metanutsläpp, med särskilt fokus på källor med höga utsläpp.
- (55) Vidare kommer det internationella observatoriet för metanutsläpp (IMEO) att spela en viktig och ledande roll i arbetet med att öka insynen i energisektorns globala metanutsläpp. Stödet för att inrätta IMEO framgår av rådets slutsatser från januari 2021 om klimat- och energidiplomati³⁵.
- (56) Kommissionen kommer att samarbeta med IMEO för att inrätta det metantillförselindex som avses i meddelandet om en EU-strategi för att minska metanutsläppen³⁶. Indexet kommer att tillhandahålla metanutsläppsdata från olika källor till fossil energi runt om i världen, inbegripet från uppskattningar på källnivå och mätningar samt från övervakning från luften och från satelliter, och därmed göra det möjligt för köpare av fossil energi att fatta välgrundade beslut utifrån de fossila energikällornas metanutsläpp.
- (57) Unionen kommer parallellt med en fortsatt inriktning på det framgångsrika diplomatiarbetet för att uppnå globala åtaganden att ytterligare uppmuntra till en betydande minskning av metanutsläppen globalt, och i synnerhet i länder som förser unionen med fossil energi.
- (58) Därför bör de som importerar fossil energi till unionen vara skyldiga att tillhandahålla medlemsstaterna information om åtgärder som rör mätning, rapportering och minskning av metanutsläpp och som vidtagits av exportörer, i synnerhet tillämpningen av obligatoriska eller frivilliga åtgärder för att kontrollera metanutsläppen, vilket inbegriper undersökningar för detektering och reparation av läckage eller åtgärder för kontroll och begränsning av ventiler och fackling av metan. De nivåer för mätning och rapportering som fastställs i de informationskrav som gäller för importörer motsvarar de som kommer att krävas av operatörer inom unionen i denna förordning, vilket framgår av skälen 24–26 och 46. Informationskraven om åtgärder för kontroll av metanutsläpp är inte mer betungande än de som gäller för operatörer inom unionen.
- (59) Medlemsstaterna bör kommunicera denna information till kommissionen. På grundval av denna information bör unionen inrätta och driva en öppenhetsdatabas över import av fossil energi till unionen i vilken det anges i detalj huruvida exportören har anslutit sig till OGMP vad gäller

³³ *Global Assessment of Oil and Gas Methane 1 Ultra-Emitters*, T. Lauvaux, C. Giron, M. Mazzolini, A. d'Aspremont, R. Duren, D. Cusworth, D. Shindell, P. Ciaia, april 2021.

³⁴ COM(2020) 663 final.

³⁵ 5263/21 TI/eb 1 RELEX.1.C.

³⁶ COM(2020) 663 final.

olje- och gasföretag och, i den utsträckning en sådan finns, en likvärdig standard som är erkänd internationellt eller i unionen vad gäller kolföretag. Denna information bör visa i vilken utsträckning företag i exportländer åtagit sig att mäta, rapportera och verifiera sina metanutsläpp i enlighet med nivå 3-metoden i UNFCCC:s rapporteringssystem. En sådan öppenhetsdatabas kan fungera som informationskälla när importörer fattar beslut om inköp av fossil energi till unionen samt för andra berörda parter och allmänheten. Öppenhetsdatabasen bör också återspegla de insatser som vidtagits av företag i unionen och av företag som exporterar fossil energi till unionen för att mäta och rapportera samt att minska sina metanutsläpp. Den bör också omfatta information om lagstiftningsåtgärder för mätning, rapportering och begränsning som vidtagits av länder där fossil energi produceras.

- (60) Dessutom bör unionen införa ett verktyg för global övervakning av källor till metanutsläpp som tillhandahåller information om omfattning, frekvens och plats för stora källor till metanutsläpp. Detta bör än mer uppmuntra till verkliga och påtagliga resultat för genomförandet av metanregleringar och effektiva begränsningsåtgärder från företag i unionen och företag som förser unionen med fossil energi. Verktöget bör sammanställa data från olika auktoriserade dataleverantörer och datatjänster, däribland unionens jordobservations- och jordövervakningsprogram inom ramen för unionens rymdprogram och IMEO. Verktöget bör informera kommissionens bilaterala dialoger med de berörda länderna för att diskutera olika scenarier som emotses för bestämmelser och åtgärder gällande metanutsläpp.
- (61) Tillsammans bör de åtgärder som avses i skälen 58–60 öka transparensen för köpare, göra det möjligt för dem att fatta informerade beslut om inköp och förbättra möjligheten för ett bredare spektrum av lösningar för begränsning av metan runt om i världen. Dessutom bör de ytterligare motivera internationella företag att ansluta sig till internationella standarder för mätning och rapportering av metan så som OGMP eller vidta effektiva åtgärder för mätning, rapportering och begränsning. Dessa åtgärder är utformade på grundval av ett stegvist genomförande för att skärpa nivån på de åtgärder som kan tillämpas på importsidan. Kommissionen bör därmed ha befogenhet att ändra eller komplettera rapporteringskraven för importörer. Vidare bör kommissionen utvärdera genomförandet av dessa åtgärder och, om det anses lämpligt, lämna in förslag för granskning om att införa strängare åtgärder för importörer och för att säkerställa en jämförbar nivå av effektivitet på åtgärder som är tillämpliga i tredje länder vad gäller övervakning, rapportering, verifiering och begränsning av metanutsläpp. Utvärderingen bör ta det arbete som IMEO förbundit sig att utföra i beaktande, vilket inbegriper metantillförselindexet, öppenhetsdatabasen och verktöget för global övervakning av metanutsläppare. Om kommissionen skulle finna det lämpligt att skärpa nivån på de åtgärder som är tillämpliga på importsidan är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under förberedelsearbetet, vilket omfattar att samråda med berörda tredje länder.
- (62) Medlemsstaterna bör säkerställa att överträdelser av denna förordning beläggs med effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner, vilket kan omfatta böter eller löpande viten, och bör vidta alla åtgärder som erfordras för att säkerställa att de genomförs. För att spela en betydande avskräckande roll bör sanktionerna vara anpassade efter typen av överträdelse, efter möjliga fördelar för operatören och efter miljöskadornas typ och allvarlighetsgrad. När sanktioner utfärdas ska vederbörlig hänsyn tas till den aktuella överträdelsens karaktär, allvarlighetsgrad och varaktighet. Utfärdandet av sanktioner bör vara proportionerligt och bör överensstämma med unionsrätten och nationell rätt, vilket inbegriper tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och principerna i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- (63) För att säkerställa enhetligheten bör en förteckning över vilka typer av överträdelser som bör vara föremål för sanktioner fastställas. För att underlätta en enhetligare tillämpning av

sanktionerna bör gemensamma, icke-uttömmande och vägledande kriterier fastställas för tillämpning av sanktionerna. Sanktionens avskräckande effekt bör inskräpas genom möjligheten att offentliggöra information med koppling till sanktioner som ålagts av medlemsstater, i enlighet med dataskyddskraven i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679³⁷ och (EU) 2018/1725³⁸.

- (64) Som ett resultat av de bestämmelser som kräver investeringar av reglerade operatörer som ska tas i beaktande vid fastställande av tariffer bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942³⁹ ändras så att Acer anförtros uppdraget att tillgängliggöra en uppsättning indikatorer och referensvärden för jämförelse av enhetsinvesteringskostnader med koppling till mätning, rapportering och minskning av metanutsläpp för jämförbara projekt.
- (65) För att definiera de olika inslagen i utfasningen av ventilering och fackling i kokscolgruvor bör befogenhet att anta rättsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen för att komplettera den här förordningen med fastställda begränsningar för ventilering av metan från ventilationsschakt i kokscolgruvor. För att, i den mån det behövs, ge möjlighet att kräva ytterligare information från importörer bör dessutom befogenheten att anta rättsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommission för att komplettera den här förordningen med ändrad eller tillagd information som importörerna ska tillhandahålla. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (66) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet bör genomförandebefogenheter ges till kommission gällande antagandet av detaljerade regler med hänsyn till gemensamma format för rapportering, i enlighet med artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁴⁰.
- (67) Operatörer och behöriga myndigheter bör ges rimlig tid att vidta de nödvändiga förberedande åtgärder som erfordras för att uppfylla kraven i denna förordning.
- (68) Eftersom målet för denna förordning, nämligen korrekt mätning, rapportering, verifiering och minskning av metanutsläpp inom energisektorn, inte kan uppnås enskilt av medlemsstaterna och de därför med anledning av dess omfattning kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 158, 14.6.2019).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser för korrekt mätning, rapportering och verifiering av metanutsläpp inom unionens energisektor samt minskningen av sådana utsläpp, inbegripet genom undersökningar för detektering och reparation av läckage (LDAR, *Leak Detection and Repair*) och restriktioner för ventilering och fackling. I denna förordning fastställs även bestämmelser om verktyg som säkerställer öppenhet vad gäller metanutsläpp till följd av import av fossil energi till unionen.
2. Denna förordning gäller
 - a) undersökning och produktion av olja och fossilgas i tidiga led, insamling och behandling av fossilgas,
 - b) överföring, distribution och underjordslagring av gas och LNG-terminaler som hanterar fossil och/eller förnybar metan (biometan eller syntetisk metan),
 - c) underjordiska kolgruvor och koldagbrott i drift, samt stängda och övergivna underjordiska kolgruvor.
3. Denna förordning gäller metanutsläpp som sker utanför unionen när det gäller krav på information från importörer till öppenhetsdatabasen för metanutsläpp och till verktyg för övervakning av utsläppare av metan.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1) *metanutsläpp*: alla direkta utsläpp som uppstår från alla komponenter som är potentiella källor till metanutsläpp, orsakat av avsiktlig eller oavsiktlig ventilering, ofullständig förbränning vid fackling eller i andra komponenter, samt oavsiktliga läckage.
- 2) *systemansvarig för överföringssystem*: systemansvarig för överföringssystem enligt definitionen i [artikel 2.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG⁴¹] [*ska anpassas till aktuellt förslag till omarbetning*].

⁴¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

- 3) *systemansvarig för distributionssystem*: systemansvarig för distributionssystem enligt definitionen i [artikel 2.6 i direktiv 2009/73/EG] [*ska anpassas till aktuellt förslag till omarbetning*].
- 4) *operatör*: varje fysisk eller juridisk person som driver eller kontrollerar en tillgång eller, om så föreskrivs i nationell lagstiftning, har delegerad ekonomisk befogenhet att fatta beslut om en tillgångs tekniska funktion.
- 5) *gruvoperatör*: varje fysisk eller juridisk person som driver eller kontrollerar en kolgruva eller, om så föreskrivs i nationell lagstiftning, har delegerad ekonomisk befogenhet att fatta beslut om en kolgruvans tekniska funktion.
- 6) *verifiering*: de aktiviteter som utförs av en verifieringsenhet för att bedöma överensstämmelsen i de rapporter som lämnats in av operatörerna och gruvoperatörerna.
- 7) *verifieringsenhet*: en annan juridisk person än någon av de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 4 i denna förordning, som bedriver verifieringsverksamhet och som är ackrediterad av ett nationellt ackrediteringsorgan enligt förordning (EG) nr 765/2008, eller en fysisk person som på annat sätt är bemyndigad, utan att det påverkar tolkningen av artikel 5.2 i den förordningen, vid den tidpunkt då ett verifieringsutlåtande utfärdas.
- 8) *källa*: en komponent eller en geologisk struktur som släpper ut metan i atmosfären, avsiktligt eller oavsiktligt, intermittent eller kontinuerligt.
- 9) *tillgång*: en affärsenhet eller driftsenhet som kan bestå av flera anläggningar, inklusive tillgångar vars drift kontrolleras av operatören (*tillgångar i egen drift*) och tillgångar vars drift inte kontrolleras av operatören (*tillgångar i annans drift*).
- 10) *utsläppsfaktor*: en koefficient som ger ett mått på utsläpp eller upptag av en gas i förhållande till den verksamhet som bedrivs, och som ofta är baserad på ett urval av mätdata som ligger till grund för ett medelvärde som ger en representativ utsläppsnivå för en viss nivå av verksamhet under vissa givna driftsförhållanden.
- 11) *generisk utsläppsfaktor*: en standardiserad utsläppsfaktor för varje typ av utsläppskälla, som baseras på data från inventeringar eller databaser men som inte alltid verifieras genom direkta mätningar.
- 12) *specifik utsläppsfaktor*: en utsläppsfaktor som baseras på direkta mätningar.
- 13) *direkt mätning*: direkt kvantifiering av metanutsläppen vid källan, med hjälp av en mätanordning för metan.
- 14) *metanutsläpp på anläggningsnivå*: utsläppen från samtliga källor inom en tillgång.
- 15) *mätning på anläggningsnivå*: mätning från luften som typiskt innebär användning av sensorer som är monterade på en mobil plattform, t.ex. fordon, drönare, luftfartyg, båtar och satelliter eller på andra hjälpmedel, för att dokumentera en fullständig översikt av utsläppen från en hel anläggning.
- 16) *företag*: en fysisk eller juridisk person som bedriver minst en av följande verksamheter: utvinning, undersökning och produktion av olja och fossilgas i tidiga led, insamling och behandling av fossilgas, inklusive LNG, och överföring, distribution och underjordslagring av gas.
- 17) *undersökning för detektering och reparation av läckage (LDAR, Leak Detection and Repair)*: undersökning för att kartlägga källor till metanutsläpp, inklusive läckage och oavsiktlig ventilerings.
- 18) *ventilering*: utsläpp av oförbränt metan till atmosfären, antingen avsiktligt från processer eller aktiviteter eller anordningar som är utformade för detta ändamål, eller oavsiktligt till följd av ett funktionsfel eller geologiska begränsningar.

- 19) *fackling*: kontrollerad förbränning av metan för att bli av med den, i en anordning som är konstruerad för denna förbränning.
- 20) *nödsituation*: en tillfällig, oväntad och ovanlig situation där metanutsläpp är oundvikligt och nödvändigt för att förhindra en omedelbar och betydande negativ effekt i fråga om människors säkerhet, folkhälsan eller miljön, med undantag av situationer som orsakas av eller är kopplade till följande händelser:
- a) Försummelse från operatörens sida att installera lämplig utrustning med tillräcklig kapacitet för förväntat flöde och tryck i produktionen.
 - b) Försummelse från operatörens sida att begränsa produktionen då produktionsflödet överstigit kapaciteten hos den utrustning eller det system för insamling som berörs (utom om överskottsproduktionen orsakades av en nödsituation i senare led, funktionsfel eller oplanerad reparation och varade i högst åtta timmar från den tidpunkt då kapacitetsproblemet i senare led anmälades).
 - c) Planerat underhåll.
 - d) Annan försummelse från operatörens sida.
 - e) Upprepade funktionsfel (minst fyra under de föregående 30 dagarna) i en viss del i utrustningen.
- 21) *funktionsfel*: ett plötsligt, oundvikligt fel eller haveri i utrustning som ligger utanför operatörens rimliga kontroll och som avsevärt stör driften, men inte ett fel eller haveri som orsakas helt eller delvis av bristande underhåll, vårdslös hantering eller andra fel eller haverier som kan förebyggas.
- 22) *rutinmässig fackling*: fackling under normal produktion av olja eller fossilgas, och i frånvaro av tillräckliga anläggningar eller lämpliga geologiska förhållanden för att återföra metan, använda det på plats eller bjuda ut det på en marknad.
- 23) *facklingsskorsten*: en anordning som är utrustad med en brännare som används för att fackla metan.
- 24) *inaktiv brunn*: en olje- eller gasbrunn eller anläggning med sådana brunnar där verksamhet i form av undersökning eller produktion avslutats minst ett år tidigare.
- 25) *sanering*: rengöring av vatten och jord som kontaminerats.
- 26) *återställande*: den process där en brunn eller en anläggning med brunnar återfår jord- och vegetationsförhållanden som liknar de som fanns innan de utsattes för störningar.
- 27) *kolgruva*: en anläggning där kolbrytning sker eller har skett, inklusive mark, utgrävningar, underjordiska gångar, schakt, backar, tunnlar och gruvgångar, konstruktioner, anläggningar, utrustning, maskiner och verktyg, ovan eller under jord, som används för eller är en följd av arbete för att utvinna brunkol, subbituminöst kol, bituminöst kol eller stenkol från dess naturliga fyndigheter i marken, oavsett medel eller metod, inklusive arbete med att förbereda kolet för utvinning.
- 28) *kolgruva i drift*: en kolgruva där huvuddelen av intäkterna kommer från arbete med att utvinna brunkol, subbituminöst kol, bituminöst kol eller stenkol, och där minst ett av följande fyra villkor är uppfyllt:
- a) Gruvutveckling pågår.
 - b) Kol har producerats under de senaste 90 dagarna.
 - c) Gruvans ventilationsfläktar är i drift.

- 29) *underjordisk kolgruva*: en kolgruva där kol produceras genom tunnelbrytning under jord till kolbädden, som sedan bryts med utrustning för underjordsbrytning, t.ex. skärmaskiner och maskiner för kontinuerlig långväggs- och kortväggsbrytning, och transporteras till markytan.
- 30) *koldagbrott*: en kolgruva där kol finns nära markytan och kan utvinnas genom att de täckande lagren av berg och jord tas bort.
- 31) *ventilationsschakt*: en vertikal passage som används för att tillföra friskluft under jord eller för att avlägsna metan och andra gaser från en underjordisk kolgruva.
- 32) *dräneringsstation*: en station som samlar in metan från ett gasdräneringssystem i en kolgruva.
- 33) *dräneringssystem*: ett system som kan omfatta flera metankällor och som dränerar metanrik gas från kolflötser eller omgivande berglager och transporterar det till en dräneringsstation.
- 34) *verksamhet efter gruvbrytning*: verksamhet efter det att kolet har brutits och transporterats till markytan, inklusive hantering, behandling, lagring och transport av kolet.
- 35) *kontinuerlig mätning*: en mätning där avläsning sker minst en gång per minut.
- 36) *metan i ventilationsluft*: metan som släpps ut från kolflötser eller andra gasbärande berglager och som tränger in i ventilationsluft och förs ut från ventilationsschaktet.
- 37) *kolfyndighet*: ett landområde som innehåller avsevärda brytbara mängder kol, fastställt i enlighet med medlemsstatens metoder för att dokumentera geologiska mineralfyndigheter.
- 38) *stängd kolgruva*: en kolgruva som har en identifierad operatör, ägare eller licenstagare och som stängts i enlighet med tillämpliga licenskrav eller andra regleringar.
- 39) *övergiven kolgruva*: en kolgruva utan identifierad operatör, ägare eller licenstagare, eller som inte har stängts regelmässigt.
- 40) *kokskolgruva*: en gruva där minst 50 % av produktionen, som ett genomsnitt för de senaste tre åren, är kokskol, enligt definitionen i bilaga B till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008⁴².
- 41) *importör*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som i sin kommersiella verksamhet släpper ut fossil energi från ett tredjeland på unionsmarknaden.

Artikel 3

Kostnader för reglerade operatörer

1. Tillsynsmyndigheter ska, när de fastställer eller godkänner tariffer för överföring eller distribution eller de metoder som ska användas av systemansvariga för överföringssystem, systemansvariga för distributionssystem, operatörer av LNG-terminaler eller andra reglerade företag, inbegripet i tillämpliga fall operatörer av underjordslagring av gas, beakta de kostnader som uppstår och de investeringar som gjorts för att uppfylla kraven enligt denna förordning, i den mån de motsvarar de hos en effektiv och strukturellt jämförbar reglerad operatör.
2. Vart tredje år ska byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) fastställa och offentliggöra en uppsättning indikatorer och motsvarande referensvärden för jämförelse av investeringskostnader per enhet kopplat till mätning, rapportering och minskning av metanutsläpp för jämförbara projekt.

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304, 14.11.2008, s. 1).

Kapitel 2

Behöriga myndigheter och oberoende verifiering

Artikel 4

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ansvarar för övervakningen och tillämpningen av denna förordning.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om de behöriga myndigheternas namn och kontaktuppgifter senast ... *[tre månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]*. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål meddela kommissionen om eventuella förändringar av de behöriga myndigheternas namn och kontaktuppgifter.

2. Kommissionen ska upprätta en offentlig förteckning över de behöriga myndigheterna och regelbundet uppdatera förteckningen.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har lämpliga befogenheter och resurser för att fullgöra skyldigheterna i denna förordning.

Artikel 5

Behöriga myndigheters uppgifter

1. De behöriga myndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kraven i denna förordning uppfylls.
2. Operatörer och gruvoperatörer ska ge de behöriga myndigheterna all den hjälp som behövs för att möjliggöra eller underlätta utförandet av de behöriga myndigheternas uppgifter som anges i denna förordning, i synnerhet vad gäller tillträde till anläggningar och tillgång till dokumentation eller register.
3. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra och med kommissionen, och i den mån det är nödvändigt samarbeta med myndigheter i länder utanför EU, i syfte att säkerställa efterlevnad av denna förordning. Kommissionen får upprätta ett nätverk av behöriga myndigheter för att främja samarbete, med nödvändiga arrangemang för utbyte av information och bästa praxis samt möjlighet till samråd.
4. Om rapporter ska offentliggöras i enlighet med denna förordning ska de behöriga myndigheterna göra dem tillgängliga för allmänheten utan kostnad på en särskilt avsedd webbplats och i ett format som är fritt tillgängligt, nedladdningsbart och redigerbart.

Om information hålls konfidentiell i enlighet med artikel 4 i direktiv 2003/4/EG ska de behöriga myndigheterna ange vilken typ av information som har hållits inne och skälen till detta.

Artikel 6

Inspektioner

1. De behöriga myndigheterna ska utföra periodiska inspektioner för att kontrollera att operatörer eller gruvoperatörer uppfyller kraven i denna förordning. Den första inspektionen ska genomföras senast ... *[18 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]*.

2. Inspektionerna ska, i förekommande fall, omfatta kontroller på plats eller granskningar på fältet, granskning av dokumentation och register som visar på att kraven i denna förordning uppfylls, detektering av metanutsläpp och mätningar av koncentration, samt eventuella uppföljningsåtgärder som vidtagits av behöriga myndigheter, eller på dessas uppdrag, för att kontrollera och främja att anläggningar uppfyller kraven i denna förordning.

Om man under en inspektion konstaterar en allvarlig överträdelse av kraven i denna förordning ska de behöriga myndigheterna, som en del av den rapport som avses i punkt 5, utfärda ett meddelande om korrigeringsåtgärder som ska vidtas av operatören eller gruvoperatören.

3. Efter den första inspektionen av de som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna utarbeta program för rutinkontroller. Tiden mellan inspektionerna ska fastställas utifrån en miljöriskbedömning och får inte överstiga två år. Om man under en inspektion konstaterar en allvarlig överträdelse av kraven i denna förordning ska den efterföljande inspektionen ske inom ett år.

4. De behöriga myndigheterna ska utföra icke-rutinmässiga inspektioner för att

a) utreda motiverade klagomål som avses i artikel 7 och bristande efterlevnad, snarast möjligt efter det datum då den behöriga myndigheten får kännedom om sådana klagomål eller sådan bristande efterlevnad,

b) säkerställa att reparation av läckage eller byte av komponenter utförts i enlighet med artikel 14.

5. Efter varje inspektion ska de behöriga myndigheterna utarbeta en rapport med en beskrivning av inspektionens rättsliga grund, de förfarandesteg som följts, de relevanta resultaten och rekommendationerna för operatörens eller gruvoperatörens ytterligare åtgärder.

Rapporten ska delges den berörda operatören och offentliggöras inom två månader från datumet för inspektionen. Om rapporten föranleddes av ett klagomål i enlighet med artikel 7 ska de behöriga myndigheterna meddela klaganden när rapporten har offentliggjorts.

De behöriga myndigheterna ska offentliggöra rapporten i enlighet med direktiv 2003/4/EG. Om information hålls konfidentiell i enlighet med artikel 4 i direktiv 2003/4/EG ska de behöriga myndigheterna i rapporten ange vilken typ av information som har hållits inne och skälen till detta.

6. Operatörer och gruvoperatörer ska vidta alla nödvändiga åtgärder som fastställs i den rapport som avses i punkt 5 inom den tidsperiod som fastställts av de behöriga myndigheterna eller någon annan tidsperiod som överenskommits med de behöriga myndigheterna.

Artikel 7

Klagomål som lämnas in till de behöriga myndigheterna

1. Fysiska eller juridiska personer som anser att de har lidit skada till följd av operatörers eller gruvoperatörers överträdelse av kraven i denna förordning får lämna in ett skriftligt klagomål till de behöriga myndigheterna.
2. Klagomålet ska vara vederbörligen motiverat och innehålla tillräckliga belägg för den påstådda överträdelsen och den skada som denna har lett till.
3. Om det framgår att klagomålet inte innehåller tillräckliga belägg för att motivera en utredning ska den behöriga myndigheten meddela klaganden om motiveringen till beslutet att inte genomföra en utredning.
4. Utan att det påverkar de bestämmelser som är tillämpliga enligt nationell rätt ska den behöriga myndigheten hålla klaganden underrättad om vilka steg som tagits i förfarandet och, i tillämpliga fall, informera klaganden om lämpliga alternativa former av prövning, såsom att vända sig till nationella domstolar eller andra nationella eller internationella klagomålsförfaranden.
5. Utan att det påverkar de bestämmelser som är tillämpliga enligt nationell rätt och på grundval av jämförbara förfaranden ska de behöriga myndigheterna fastställa och offentliggöra tillgängliga vägledande tidsperioder för att fatta beslut om klagomål.

Artikel 8

Verifieringsverksamhet och verifieringsutlåtande

1. Verifieringsenheter ska bedöma överensstämmelsen av de utsläppsrapporter som lämnas in till dem av operatörer eller gruvoperatörer i enlighet med denna förordning. De ska bedöma huruvida rapporterna uppfyller kraven i denna förordning och se över alla de datakällor och metoder som använts för att bedöma dessas tillförlitlighet, trovärdighet och noggrannhet, i synnerhet vad gäller följande:
 - a) Val och användning av utsläppsfaktorer.
 - b) Metod, beräkning, provtagning, statistisk fördelning och väsentlighetsnivå som leder till fastställandet av metanutsläpp.
 - c) Eventuella risker kopplade till olämplig mätning eller rapportering.
 - d) Samtliga kvalitetskontroller eller kvalitetssäkringssystem som operatörerna eller gruvoperatörerna använt.
2. När den verifieringsverksamhet som avses i punkt 1 genomförs ska verifieringsenheten använda sig av kostnadsfria och offentliga europeiska eller internationella standarder för kvantifiering av metanutsläpp som kommissionen gjort tillämpliga i enlighet med punkt 5. Fram till dess att sådana standarders tillämplighet avgörs av kommissionen ska verifieringsenheter använda befintliga europeiska eller internationella standarder för kvantifiering och verifiering av växthusgasutsläpp.

Verifieringsenheter får utföra kontroller på plats för att avgöra datakällornas och metodernas tillförlitlighet, trovärdighet och noggrannhet.

3. Verifieringsenheter ska utfärda ett verifieringsutlåtande i vilket man verifierar utsläppsrapportens överensstämmelse och anger det verifieringsarbete som utförts, efter att de i

bedömningarna har dragit slutsatsen att utsläppsrapporten med rimlig säkerhet uppfyller kraven i denna förordning.

Verifieringsenheterna ska endast utfärda verifieringsutlåtanden om tillförlitliga, trovärdiga och noggranna data och tillförlitlig, trovärdig och noggrann information gör det möjligt att med rimlig säkerhet fastställa metanutsläppen och förutsatt att de data som rapporterats in överensstämmer med uppskattade data, är fullständiga och inte innehåller några inkonsekvenser.

Om slutsatsen av bedömningen är att utsläppsrapporten inte uppfyller kraven i denna förordning så ska verifieringsenheten underrätta operatören eller gruvoperatören om detta, och operatören eller gruvoperatören ska utan dröjsmål lämna in en reviderad utsläppsrapport till verifieringsenheten.

4. Operatörer och gruvoperatörer ska ge verifieringsenheterna all den hjälp som behövs för att möjliggöra eller underlätta verifieringsverksamheten, i synnerhet vad gäller tillträde till anläggningar och tillgång till dokumentation eller register.

5. Kommissionen ska bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att komplettera denna förordning genom att införa och fastställa tillämpligheten av europeiska eller internationella standarder om kvantifiering och mätning av metanutsläpp med avseende på denna förordning.

Artikel 9

Verifieringsenheters oberoende och ackreditering

1. Verifieringsenheter ska vara oberoende gentemot operatörer och gruvoperatörer och ska utföra verksamheten i enlighet med denna förordning för det allmännas bästa. Därför ska varken verifieringsenheten eller någon del av samma rättssubjekt vara en operatör eller gruvoperatör, ägare av en operatör eller gruvoperatör eller ägas av en sådan, och verifieringsenheten ska heller inte ha förbindelser med operatörer eller gruvoperatörer som skulle kunna påverka deras oberoende och opartiskhet.

2. Verifieringsenheter ska vara ackrediterade av ett nationellt ackrediteringsorgan i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.

3. Om inga särskilda bestämmelser vad gäller ackreditering av verifieringsenheter fastställs i denna förordning ska relevanta bestämmelser i förordning (EG) nr 765/2008 gälla.

Artikel 10

Internationella observatoriet för metanutsläpp

1. Under förutsättning att unionens intresse skyddas ska det internationella observatoriet för metanutsläpp tilldelas en verifieringsroll vad gäller data om metanutsläpp, särskilt avseende följande arbetsuppgifter:

- a) Aggregering av data om metanutsläpp i enlighet med lämpliga statistiska metoder.
- b) Verifiering av metoder och statistiska processer som tillämpas av företag för att kvantifiera data om metanutsläpp.

- c) Utveckling av metoder för dataaggregering och dataanalys i enlighet med god vetenskaplig och statistisk praxis för att säkerställa en högre noggrannhetsnivå vad gäller uppskattningar av utsläpp, med lämplig karakterisering av osäkerheten.
 - d) Offentliggörande av aggregerade data från företags rapporter fördelade på centrala källor och rapporteringsnivå, uppdelade på tillgångar i egen och annans drift, i enlighet med konkurrens- och konfidentialitetskrav.
 - e) Rapportering av konstaterade stora skillnader mellan datakällor.
2. Kommissionen får lämna in data om metanutsläpp som lämnats in av behöriga myndigheter i enlighet med denna förordning till det internationella observatoriet för metanutsläpp.
 3. Den information som det internationella observatoriet för metanutsläpp tar fram ska göras offentlig och tillhandahållas kommissionen.

Kapitel 3

Metanutsläpp i sektorerna för olja och gas

Artikel 11

Tillämpningsområde

Detta kapitel gäller den verksamhet som avses i artikel 1.2 a och b.

Artikel 12

Övervakning och rapportering

1. Senast ... *[tolv månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]* ska operatörer till de behöriga myndigheterna lämna in en rapport som ska innehålla uppskattningar av metanutsläpp vid källan med hjälp av generiska, men källspecifika, utsläppsfaktorer för alla källor.
2. Senast ... *[24 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]* ska operatörer till de behöriga myndigheterna även lämna in en rapport som ska innehålla direkta mätningar av metanutsläpp vid källan för tillgångar i egen drift. Rapportering på denna nivå kan omfatta användningen av mätningar vid källan och provtagning som grund för att fastställa specifika utsläppsfaktorer som används för uppskattningar av utsläpp.
3. Senast ... *[36 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]* och senast den 30 mars varje år därefter ska operatörer till de behöriga myndigheterna lämna in en rapport som ska innehålla direkta mätningar av metanutsläpp vid källan för tillgångar i egen drift som avses i punkt 2, och som ska kompletteras med mätningar av metanutsläpp på anläggningsnivå, vilket därmed gör det möjligt att bedöma och verifiera uppskattningar vid källan som aggregerats per anläggning.

Före inlämning till behöriga myndigheter ska operatörer säkerställa att de rapporter som anges i denna punkt bedöms av en verifieringsenhet och innehåller ett verifieringsutlåtande som utfärdats enligt artiklarna 8 och 9.
4. Senast ... *[36 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]* ska företag som är etablerade i unionen till de behöriga myndigheterna lämna in en rapport som ska innehålla direkta

mätningar av metanutsläpp vid källan för tillgångar i annans drift. Rapportering på denna nivå kan omfatta användningen av mätningar vid källan och provtagning som grund för att fastställa specifika utsläppsfaktorer som används för uppskattningar av utsläpp.

5. Senast ... [48 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft] och senast den 30 mars varje år därefter ska företag som är etablerade i unionen till de behöriga myndigheterna lämna in en rapport som ska innehålla direkta mätningar av metanutsläpp vid källan för tillgångar i annans drift som anges i punkt 4, och som ska kompletteras med mätningar av metanutsläpp på anläggningsnivå, vilket därmed gör det möjligt att bedöma och verifiera uppskattningar vid källan som aggregerats per anläggning.

Före inlämning till behöriga myndigheter ska företag säkerställa att de rapporter som anges i denna punkt bedöms av en verifieringsenhet och innehåller ett verifieringsutlåtande som utfärdats enligt artiklarna 8 och 9.

6. Rapporterna i enlighet med denna artikel ska avse det senaste tillgängliga kalenderåret och som minst innehålla följande information:

- a) Utsläppskällans typ och plats.
- b) Utförliga data för varje typ av utsläppskälla.
- c) Utförlig information om de kvantifieringsmetoder som användes för att mäta metanutsläpp.
- d) Alla metanutsläpp från tillgångar i egen drift.
- e) Ägarandel och metanutsläpp från tillgångar i annans drift multiplicerat med ägarandelen.
- f) En förteckning över vilka enheter som kontrollerar driften av ”tillgångar i annans drift”.

Kommissionen ska fastställa en rapporteringsmall för de rapporter som avses i punkterna 2, 3, 4 och 5 genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 32.2.

7. För sådan mätning på anläggningsnivå som avses i punkterna 3 och 5 ska de typer av kvantifieringsteknik som används kunna avge sådana mätvärden.

8. Vid betydande skillnader mellan de utsläpp som kvantifierats med hjälp av metoder på källnivå och de som är resultat av mätningar på anläggningsnivå ska ytterligare mätningar utföras inom samma rapporteringsperiod.

9. Mätning av metanutsläpp för gasinfrastrukturen ska utföras i enlighet med lämpliga europeiska (CEN) eller internationella (ISO) standarder för kvantifiering av metanutsläpp.

10. Om information hålls konfidentiell i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943⁴³ ska operatören i rapporten ange vilken typ av information som har hållits inne och skälen till detta.

11. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra de rapporter som avses i denna artikel och lämna in dem till kommissionen, inom tre månader från operatörers inlämning och i enlighet med artikel 5.4.

Artikel 13

Allmän begränsningsskyldighet

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016).

Operatörer ska vidta alla åtgärder som finns tillgängliga för dem för att förhindra och minimera metanutsläpp i sin verksamhet.

Artikel 14

Detektering och reparation av läckage

1. Senast ... [*tre månader efter den dag då denna förordning träder i kraft*] ska operatörer till de behöriga myndigheterna lämna in ett program för detektering och reparation av läckage (LDAR, *Leak Detection and Repair*), som närmare ska beskriva innehållet i de undersökningar som utförs i enlighet med kraven i denna artikel.

De behöriga myndigheterna får begära att operatören ändrar programmet med hänsyn till kraven i denna förordning.

2. Senast ... [*sex månader efter den dag då denna förordning träder i kraft*] ska operatörer genomföra en undersökning av alla berörda komponenter som de ansvarar för i enlighet med det program för detektering och reparation av läckage som avses i punkt 1.

Undersökningar för detektering och reparation av läckage ska därefter upprepas var tredje månad.

3. När operatörer genomför undersökningar ska de använda anordningar som gör det möjligt att detektera metanförlust från komponenter på minst 500 ppm.

4. Operatörer ska reparera eller byta alla komponenter som konstateras släppa ut 500 ppm metan eller mer.

Den reparation eller det byte av komponenter som avses i första stycket ska ske omedelbart efter detektering, eller så snart som möjligt därefter men senast fem dagar efter detektering om operatören kan påvisa att beaktande av säkerhetsaspekter eller tekniska aspekter inte gör det möjligt att vidta omedelbara åtgärder och förutsatt att operatören utarbetar en reparations- och övervakningsplan.

Beaktanden av säkerhetsaspekter och tekniska aspekter som inte gör det möjligt att vidta omedelbara åtgärder, i enlighet med andra stycket, ska begränsas till beaktande av säkerheten för personal och människor i närheten, effekter på miljön, metanförlustens koncentration, komponentens tillgänglighet och tillgång till en ersättningskomponent. Beaktande av effekter på miljön kan inbegripa situationer där en reparation skulle kunna innebära högre nivåer av metanutsläpp än vad avsaknaden av en reparation skulle innebära.

Om ett stopp av systemet krävs innan reparationen eller bytet kan utföras ska operatörer minimera läckaget inom en dag från detekteringen och reparera läckaget senast i slutet av nästa planerade stopp av systemet eller inom ett år, beroende på vad som inträffar först.

5. Genom undantag från punkt 2 ska operatörer undersöka komponenter som konstaterats släppa ut minst 500 ppm metan under någon av de tidigare undersökningarna så snart som möjligt efter det att den reparation som avses i punkt 4 genomförts, och senast 15 dagar därefter, för att säkerställa att reparationen var lyckad.

Genom undantag från punkt 2 ska operatörer undersöka komponenter som har konstaterats släppa ut mindre än 500 ppm metan senast tre månader efter det att utsläppet detekterats i syfte att kontrollera om metanförlustens omfattning har förändrats.

Om en högre risk vad gäller säkerhet eller metanförluster identifieras får de behöriga myndigheterna rekommendera att undersökningar av den berörda komponenten ska ske oftare.

6. Utan att det påverkar de rapporteringsskyldigheter som avses i punkt 7 ska operatörer registrera alla identifierade läckage, oavsett storlek, och kontinuerligt undersöka dem för att säkerställa att de repareras i enlighet med punkt 4.

Operatörer ska bevara registret i minst tio år och ska på begäran tillhandahålla behöriga myndigheter denna information.

7. Inom en månad från varje undersökning ska operatörer lämna in en rapport med undersökningsresultaten och en reparations- och övervakningsplan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de berörda tillgångarna finns. Rapporten ska innehålla åtminstone de uppgifter som fastställs i bilaga I.

De behöriga myndigheterna får begära att operatören ändrar rapporten eller reparation- och övervakningsplanen med hänsyn till kraven i denna förordning.

8. Operatörer får delegera de uppgifter som fastställs i denna artikel. Att uppgifter delegeras ska inte påverka operatörens ansvar och ska inte inverka på ändamålsenligheten av de behöriga myndigheternas översyn.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifiering, ackrediteringssystem eller motsvarande kvalificeringssystem, inbegripet lämpliga utbildningsprogram, finns tillgängliga för tjänsteleverantörer i fråga om undersökningarna.

Artikel 15

Gränser för ventilering och fackling

1. Det ska vara förbjudet att utföra ventilering förutom under de omständigheter som fastställs i denna artikel. Det ska vara förbjudet att utföra rutinmässig fackling.

2. Ventilering ska endast vara tillåtet i följande situationer:

a) Vid nödsituationer eller funktionsfel.

b) Om det är oundvikligt och absolut nödvändigt för komponenternas eller utrustningens drift, reparation, underhåll eller testning och om det omfattas av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 16.

3. Ventilering enligt punkt 2 b ska omfatta följande särskilda situationer där ventilering inte fullt ut kan undvikas:

a) Vid särskilda komponenters normala drift, förutsatt att utrustningen uppfyller alla angivna standarder för utrustning och att den underhålls korrekt och inspekteras regelbundet för att minimera metanförbrukning.

b) För att avlägsna (*unload* eller *clean-up*) ansamlad vätska i en brunn vid atmosfärstryck.

c) Vid mätning eller provtagning av en lagringstank eller ett annat lågtryckskärl.

d) Vid tömning av vätska från en lagringstank eller ett annat lågtryckskärl till ett transportfordon i överensstämmelse med tillämpliga standarder.

e) Vid reparation eller underhåll, inbegripet med utrustning för olika typer av trycksänkning i syfte att utföra reparation och underhåll.

f) Vid test av ett brunnshuvud (*bradenhead test*).

g) Vid läckagetest av utrustning för tätning av borrhål (*packer leakage test*).

- h) Vid ett produktionstest som varar i mindre än 24 timmar.
- i) Om metanet inte uppfyller specifikationerna för rörledningen för uppsamling, förutsatt att operatören analyserar metanprover två gånger i veckan för att fastslå huruvida specifikationerna uppfylls och sänder metanet till en rörledning för uppsamling så snart ledningsspecifikationerna uppfylls.
- j) Vid driftsättning av rörledningar, utrustning eller anläggningar, endast så länge det är nödvändigt för att rensa ut införda orenheter från ledningen eller utrustningen.
- k) Vid piggning, trycksänkning inför reparation eller rensning av en rörledning för uppsamling inför reparation eller underhåll, och endast om gasen inte kan lagras eller omdirigeras till en opåverkad del av ledningen.
4. Om ventiler i enlighet med punkterna 2 och 3 är tillåten ska operatörer endast utföra ventiler om fackling inte är tekniskt genomförbart eller om det kan utgöra en risk för verksamhetens eller personalens säkerhet. I sådana situationer ska operatörer, som en del av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 16, påvisa behovet av att välja ventiler i stället för fackling för de behöriga myndigheterna.
5. Det ska vara tillåtet att utföra fackling endast om det varken är möjligt att återföra metanet, använda det på plats eller bjuda ut det på en marknad av någon annan anledning än ekonomiska överväganden. I sådana situationer ska operatörer, som en del av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 16, påvisa behovet av att välja fackling i stället för återföring, användning på plats eller utbud på en marknad av metanet för de behöriga myndigheterna.

Artikel 16

Rapportering om ventiler och fackling

- Operatörer ska meddela de behöriga myndigheterna om ventiler och fackling som
 - orsakas av en nödsituation eller ett funktionsfel,
 - varar i sammanlagt åtta timmar eller mer inom en period på 24 timmar till följd av en enda händelse.

Det meddelande som avses i första stycket ska lämnas in utan dröjsmål efter händelsen och senast 48 timmar efter händelsens början eller det att operatören fick kännedom om den.

- Operatörer ska lämna in till de behöriga myndigheterna kvartalsrapporter om all ventiler och fackling som avses i punkt 1 och i artikel 15 i enlighet med de uppgifter som fastställs i bilaga II.
- De behöriga myndigheterna ska årligen offentliggöra de rapporter som avses i denna artikel och lämna in dem till kommissionen i enlighet med artikel 5.4.

Artikel 17

Krav för facklingsstandarder

- Om en anläggning byggs, ersätts eller renoveras, eller om nya facklingsskorstenar eller andra förbränningsanordningar installeras, ska operatörer endast installera förbränningsanordningar med självantändning eller ständig tändlåga och en fullständig eliminering (DRE, *Destruction Removal Efficiency*) av kolväten.

2. Operatörer ska säkerställa att alla facklingsskorstenar eller andra förbränningsanordningar uppfyller kraven i punkt 1 senast ... *[tolv månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]*.
3. Operatörer ska utföra veckovisa inspektioner av facklingsskorstenar i enlighet med de uppgifter som fastställs i bilaga III.

Artikel 18

Inaktiva brunnar

1. Senast ... *[tolv månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]* ska medlemsstaterna upprätta och offentliggöra en inventering av alla inaktiva brunnar på sitt territorium eller inom sin jurisdiktion, inbegripet minst de uppgifter som fastställs i bilaga IV.
2. Senast ... *[18 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]* ska utrustning för mätning av metanutsläpp installeras på alla inaktiva brunnar.
3. Rapporter med de mätningar som avses i punkt 2 ska lämnas in till de behöriga myndigheterna senast ... *[24 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft]* och senast den 30 mars varje år därefter och ska avse det senaste tillgängliga kalenderåret. Före inlämning till behöriga myndigheter ska de rapporter som anges i denna punkt bedömas av en verifieringsenhet och innehålla ett verifieringsutlåtande som utfärdats enligt artiklarna 8 och 9.
4. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra de rapporter som avses i denna artikel och lämna in dem till kommissionen, inom tre månader från operatörers inlämning och i enlighet med artikel 5.4.
5. Medlemsstaterna ska ansvara för att de skyldigheter som fastställs i punkterna 2 och 3 fullgörs, med undantag för om en ansvarig part kan identifieras i vilket fall den parten ska bära ansvaret.
6. Medlemsstaterna ska utarbeta och genomföra en begränsningsplan för att sanera, återställa och permanent plugga igen inaktiva brunnar som ligger inom deras territorium.

I begränsningsplanen ska de inventeringar som avses i punkt 1 användas för att avgöra prioriteringen av olika åtgärder, inbegripet följande:

- a) Sanering, återställande och permanent igenpluggning av brunnar.
- b) Återställande av tillhörande tillträdesvägar.
- c) Återställande av mark, vatten och livsmiljöer som har påverkats av brunnar och den tidigare verksamheten.
- d) Årliga kontroller för att säkerställa att igenpluggade brunnar inte längre är en källa till metanutsläpp.

Kapitel 4

Metanutsläpp inom kolsektorn

AVSNITT I

ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING AVSEENDE GRUVOR I DRIFT

Artikel 19

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt gäller underjordiska kolgruvor och koldagbrott i drift.
2. Metanutsläpp från underjordiska kolgruvor i drift inkluderar följande utsläpp:
 - a) Metanutsläpp från alla ventilationsschakt som används av gruvoperatören.
 - b) Metanutsläpp från dräneringsstationer och dräneringssystem för metan, orsakat av avsiktlig eller oavsiktlig ventilerings eller ofullständig förbränning vid fackling.
 - c) Metanutsläpp som sker under verksamhet efter gruvbrytning.
3. Metanutsläpp från koldagbrott i drift inkluderar följande utsläpp:
 - a) Metanutsläpp som sker vid kolgruvan under kolbrytningen.
 - b) Metanutsläpp som sker under verksamhet efter gruvbrytning.

Artikel 20

Övervakning och rapportering

1. För underjordiska kolgruvor ska gruvoperatörer genomföra kontinuerliga mätningar av utsläpp av metan i ventilationsluft och kvantifiering av alla ventilationsschakt som för ut luft och som gruvoperatören använder, med hjälp av en apparat med en känslighetströskel för metankoncentration på minst 100 ppm. De ska även utföra mätningar baserade på prover varje månad.
2. Operatörer av dräneringsstationer ska kontinuerligt mäta den metanvolym som ventileras och facklas, oberoende av skälen för sådan ventilerings och fackling.
3. Vad gäller koldagbrott ska gruvoperatörer använda fyndighetsspecifika utsläppsfaktorer för metan i kolgruvor för att kvantifiera utsläpp som orsakas av gruvbrytning. Gruvoperatörer ska fastställa dessa utsläppsfaktorer varje kvartal i enlighet med lämpliga vetenskapliga standarder och med beaktande av metanutsläpp från angränsande berglager.
4. De mätningar och kvantifieringar som avses i punkterna 1–3 ska genomföras i enlighet med lämpliga europeiska eller internationella standarder.

När det gäller den kontinuerliga mätning som avses i punkterna 1 och 2, om en del av mätningstrustningen inte är i drift under en period, får avläsningar som gjorts under perioder då

utrustningen var i drift användas för att göra uppskattningar av data i proportion till den period då utrustningen inte var i drift.

Den utrustning som används för den kontinuerliga mätning som avses i punkterna 1 och 2 ska vara i drift under mer än 90 % av den tid för vilken den används för att övervaka ett utsläpp, utan tiden för driftavbrott för omkalibrering medräknad.

5. Gruvoperatörer ska uppskatta utsläpp efter gruvbrytning av kol med hjälp av utsläppsfaktorer för sådana utsläpp, som ska uppdateras varje år, med grund i fyndighetsspecifika kolprover och i enlighet med lämpliga vetenskapliga standarder.

6. Senast ... [12 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft] och senast den 30 mars varje år därefter ska gruvoperatörer och operatörer av dräneringsstationer lämna in en rapport till de behöriga myndigheterna som innehåller årliga data om metanutsläpp på källnivå i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

Rapporten ska avse det senaste tillgängliga kalenderåret och innehålla de uppgifter som fastställs i del 1 i bilaga V för underjordiska kolgruvor i drift, del 2 i bilaga V för koldagbrott i drift och del 3 i bilaga V för dräneringsstationer.

Före inlämning till behöriga myndigheter ska gruvoperatörer och operatörer av dräneringsstationer säkerställa att de rapporter som anges i denna punkt bedöms av en verifieringsenhet och innehåller ett verifieringsutlåtande som utfärdats enligt artiklarna 8 och 9.

7. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra de rapporter som avses i denna artikel och lämna in dem till kommissionen, inom tre månader från operatörers inlämning och i enlighet med artikel 5.4.

AVSNITT II

BEGRÄNSNING AV METANUTSLÄPP FRÅN UNDERJORDISKA KOLGRUVOR I DRIFT

Artikel 21

Tillämpningsområde

Detta avsnitt gäller metanutsläpp från underjordiska kolgruvor som avses i artikel 19.2.

Artikel 22

Begränsningsåtgärder

1. Från och med den [1 januari 2025] ska det vara förbjudet att utföra ventilering och fackling av metan från dräneringsstationer, förutom vid nödsituationer, funktionsfel eller om det är oundvikligt och absolut nödvändigt för underhåll. I sådana fall ska operatörer av dräneringsstationer endast utföra ventilering om fackling inte är tekniskt genomförbart eller om det kan utgöra en risk för verksamhetens eller personalens säkerhet. I sådana situationer ska operatörer av dräneringsstationer, som en del av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 23, påvisa behovet av att välja ventilering i stället för fackling för de behöriga myndigheterna.

2. Från och med den 1 januari 2027 ska det vara förbjudet att utföra ventilering av metan genom ventilationsschakt i kolgruvor som släpper ut mer än 0,5 ton metan/kiloton brutet kol, med undantag för kokskolgruvor.

3. Senast ... [*tre år efter den dag då denna förordning träder i kraft*] ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 31 för att komplettera denna förordning genom att införa restriktioner för ventilering av metan från ventilationsschakt i kokskolgruvor.

Artikel 23

Rapportering om ventilering och fackling

1. Från och med den [1 januari 2025] ska operatörer av dräneringsstationer meddela de behöriga myndigheterna om all ventilering och fackling som

- a) orsakas av en nödsituation eller ett funktionsfel,
- b) är oundviklig till följd av underhåll av dräneringssystemet.

Detta meddelande ska lämnas in utan dröjsmål efter händelsen och senast 48 timmar efter händelsens början eller det att operatören fick kännedom om den, i enlighet med de uppgifter som fastställs i bilaga VI.

2. De behöriga myndigheterna ska varje år offentliggöra den information som lämnas in till dem enligt denna artikel och lämna in den till kommissionen i enlighet med artikel 5.4.

AVSNITT III

METANUTSLÄPP FRÅN STÄNGDA OCH ÖVERGIVNA UNDERJORDISKA KOLGRUVOR

Artikel 24

Tillämpningsområde

Detta avsnitt gäller följande metanutsläpp från övergivna och stängda underjordiska kolgruvor där kol inte längre produceras:

- a) Metanutsläpp från alla ventilationsschakt som fortsatt släpper ut metan.
- b) Metanutsläpp från utrustning för kolbrytning som inte längre används.
- c) Metanutsläpp från andra väldefinierade punktkällor för utsläpp som framgår av del 1 i bilaga VII.

Artikel 25

Övervakning och rapportering

1. Senast ... [*tolv månader efter den dag då denna förordning träder i kraft*] ska medlemsstater upprätta och offentliggöra en inventering av alla stängda och övergivna kolgruvor inom sitt territorium

eller inom sin jurisdiktion, i enlighet med den metod och inbegripet minst de uppgifter som fastställs i del 1 i bilaga VII.

2. Mätningar av metankoncentration vid alla de punkter som finns förtecknade i del 1 vi i bilaga VII och som har konstaterats släppa ut metan ska utföras i enlighet med lämpliga vetenskapliga standarder och minst varje timme.

Från och med ... [18 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft], ska mätutrustning installeras på alla de punkter som finns förtecknade i del 1 punkt v i bilaga VII för stängda eller övergivna kolgruvor i vilka verksamheten har upphört sedan ... [50 år före den dag då denna förordning träder i kraft].

Den mätutrustning som ska användas för de mätningar som avses i punkt 2 ska ha en känslighetströskel på minst 10 000 ppm.

Mätutrustningen ska vara i drift under mer än 90 % av den tid som den används för att övervaka utsläpp, utan tiden för driftavbrott för omkalibrering medräknad.

3. Rapporter med uppskattningar av årliga data om metanutsläpp på källnivå ska lämnas in till de behöriga myndigheterna senast ... [24 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft] och senast den 30 mars varje år därefter.

Rapporterna ska avse det senaste tillgängliga kalenderåret och innehålla de uppgifter som fastställs i del 3 i bilaga VII.

Före inlämning till behöriga myndigheter ska de rapporter som anges i denna punkt bedömas av en verifieringsenhet och innehålla ett verifieringsutlåtande som utfärdats enligt artiklarna 8 och 9.

4. Gruvoperatörer ska ansvara för de krav som avser stängda gruvor i punkterna 2 och 3. Medlemsstater ska ansvara för de krav som avser övergivna gruvor i punkterna 2 och 3.

5. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra de rapporter som avses i denna artikel och lämna in dem till kommissionen, inom tre månader från operatörers inlämning och i enlighet med artikel 5.4.

Artikel 26

Begränsningsåtgärder

1. På grundval av den inventering som avses i artikel 25 ska medlemsstaterna utarbeta och genomföra en begränsningsplan för att ta itu med metanutsläpp från övergivna kolgruvor.

Begränsningsplanen ska lämnas in till de behöriga myndigheterna senast ... [36 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft] och inbegripa minst de uppgifter som fastställs i del 4 i bilaga VII.

2. Från och med den 1 januari 2030 ska det vara förbjudet att utföra ventilering och fackling från utrustning som avses i artikel 25.2, såvida inte detta är tekniskt ogenomförbart eller utgör en risk för verksamhetens eller personalens säkerhet. I sådana situationer ska gruvoperatörer eller medlemsstater, som en del av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 25, påvisa behovet av att välja ventilering eller fackling i stället för användning eller begränsning.

Kapitel 5

Metanutsläpp som sker utanför unionen

Artikel 27

Krav på importörer

1. Senast ... [*nio månader efter den dag då denna förordning träder i kraft*] och senast den 31 december varje år därefter ska importörer tillhandahålla de behöriga myndigheterna i den importerande medlemsstaten den information som fastställs i bilaga VIII.

Kommissionen ska bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att komplettera denna förordning genom att göra ändringar av eller tillägg till den information som importörer ska tillhandahålla.

2. Senast ... [*tolv månader efter den dag då denna förordning träder i kraft*] och senast den 30 juni varje år därefter ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen den information som importörer lämnat in till dem.

Kommissionen ska göra informationen tillgänglig i enlighet med artikel 28.

3. Senast den 31 december 2025, eller tidigare om kommissionen anser att tillräckliga belägg finns tillgängliga, ska kommissionen undersöka tillämpningen av denna artikel, med hänsyn till särskilt följande:

- a) Rapportering av tillgängliga data om metanutsläpp som samlats in inom ramen för det verktyg för global övervakning av metanutsläpp som avses i artikel 29.
- b) Analys av data om metanutsläpp från det internationella observatoriet för metanutsläpp (IMEO).
- c) Information om åtgärder för övervakning, rapportering, verifiering och begränsning i fråga om operatörer som finns utanför unionen och från vilka energi importeras till unionen.
- d) Inverkan på försörjningstryggheten och de lika villkoren vid möjliga ytterligare skyldigheter, inbegripet obligatoriska åtgärder såsom standarder eller mål för metanutsläpp, med separat beaktande av sektorerna för olja, gas och kol.

Kommissionen ska, när så är lämpligt och på grundval av de belägg som krävs för att säkerställa full överensstämmelse med unionens tillämpliga internationella skyldigheter, föreslå ändringar av denna förordning för att stärka de krav som är tillämpliga på importörer i syfte att säkerställa en jämförbar nivå av ändamålsenlighet vad gäller mätning, rapportering och verifiering och begränsning av metanutsläpp från energisektorn.

Artikel 28

Öppenhetsdatabas för metanutsläpp

1. Senast ... [*18 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft*] ska kommissionen inrätta och förvalta en öppenhetsdatabas för metanutsläpp som innehåller de data som lämnats in till den i enlighet med artikel 27 och artiklarna 12.11, 16.3, 18.4, 20.7, 23.2 och 25.5.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 ska databasen även innehålla följande information:

- a) En förteckning över länder i vilka fossil energi produceras och exporteras till unionen.

- b) Följande information om varje land som avses i led a:
- i) Huruvida det finns obligatoriska lagstiftningsåtgärder för metanutsläpp i energisektorn som omfattar de delar som fastställs i denna förordning vad gäller mätning, rapportering och verifiering och begränsning av metanutsläpp i energisektorn.
 - ii) Huruvida landet har skrivit på Parisavtalet om klimatförändringar.
 - iii) Huruvida landet lämnar in nationella inventeringar i enlighet med kraven i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, i tillämpliga fall.
 - iv) Huruvida de nationella inventeringar som lämnats in i enlighet med Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar innehåller nivå 3-rapportering av metanutsläpp från energi, i tillämpliga fall.
 - v) Mängden metanutsläpp inom energisektorn enligt de nationella inventeringar som lämnats in i enlighet med Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, i tillämpliga fall, och huruvida dessa data var föremål för oberoende verifiering.
 - vi) Förteckningen över de företag som exporterar fossil energi till unionen.
 - vii) En förteckning över importörer av fossil energi till unionen.
2. Öppenhetsdatabasen ska finnas tillgänglig för allmänheten kostnadsfritt på internet och åtminstone på engelska.
3. Denna artikel ska gälla utan att det påverkar bestämmelserna i direktiv (EU) 2016/943.

Artikel 29

Verktyg för global övervakning av utsläppare av metan

1. Senast ... [*två år efter den dag då denna förordning träder i kraft*] ska kommissionen inrätta ett verktyg för global övervakning av metanutsläpp på grundval av satellitdata och bidrag från flera certifierade dataleverantörer och datatjänster, däribland unionens jordobservations- och jordövervakningsprogram inom ramen för unionens rymdprogram.
- Verktyget ska vara tillgängligt för allmänheten och regelbundet uppdateras i fråga om åtminstone omfattning, frekvens och plats avseende energikällor med höga metanutsläpp.
2. Kommissionens bilaterala dialoger ska underrättas genom verktyget vad gäller politik och åtgärder om metanutsläpp. Om verktyget identifierar en ny stor utsläppskälla ska kommissionen uppmärksamma det berörda landet på detta, i syfte att öka medvetenheten och främja korrigeringsåtgärder.
3. Denna artikel ska omfattas av bestämmelserna i direktiv (EU) 2016/943.

Kapitel 6

Slutbestämmelser

Artikel 30

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas.

2. Sanktionerna ska vara ändamålsenliga, proportionella och avskräckande och kan innefatta följande:

a) Böter som är proportionella till skadan på miljön, beräknade på ett sådant sätt att man säkerställer att de ansvariga faktiskt berövas de ekonomiska fördelar som de kan ha erhållit genom överträdelserna, och gradvis höjda sådana böter för upprepade allvarliga överträdelser.

b) Löpande viten i syfte att tvinga operatörer att upphöra med en överträdelse, efterleva ett beslut genom vilket korrigeringsåtgärder beordras, tillhandahålla information eller underkasta sig en inspektion, i förekommande fall.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om reglerna om sanktioner senast [*tre månader efter den dag då denna förordning träder i kraft*]. Medlemsstater ska även utan dröjsmål meddela kommissionen om alla efterföljande ändringar som påverkar sådana bestämmelser.

3. Åtminstone följande överträdelser ska vara föremål för sanktioner:

a) Försummelse från operatörens eller gruvoperatörens sida att ge de behöriga myndigheterna eller verifieringsenheterna den hjälp som behövs för att möjliggöra eller underlätta utförandet av deras uppgifter i enlighet med denna förordning.

b) Försummelse från operatörens eller gruvoperatörens sida att genomföra de åtgärder som fastställs i den inspektionsrapport som avses i artikel 6.

c) Försummelse från operatörens eller gruvoperatörens sida att lämna in en rapport om metanutsläpp i enlighet med denna förordning, inbegripet den oberoende verifieringsenhetens verifieringsutlåtande i enlighet med artiklarna 8 och 9.

d) Försummelse från operatörens sida att utföra en undersökning för detektering och reparation av läckage i enlighet med artikel 14.

e) Försummelse från operatörens sida att reparera eller byta komponenter, att kontinuerligt undersöka komponenter och att registrera läckage i enlighet med artikel 14.

f) Försummelse från operatörens sida att lämna in en rapport i enlighet med artikel 14.

g) Operatörens eller gruvoperatörens ventilerings eller fackling som sker utöver de situationer som föreskrivs i artiklarna 15, 22 och 26, i förekommande fall.

h) Operatörens rutinmässiga fackling.

i) Försummelse från operatörens eller gruvoperatörens sida att påvisa behovet av att välja ventilerings i stället för fackling och påvisa behovet av att välja fackling i stället för återföring, användning på plats eller utbudande på en marknad av metanet, när det gäller operatörer, eller användning eller begränsning, när det gäller gruvoperatörer, i enlighet med artiklarna 15, 22 och 26.

j) Försummelse från operatörens eller gruvoperatörens sida att meddela eller rapportera om ventilerings och fackling i enlighet med artiklarna 16, 23 och 26, i förekommande fall.

k) Användning av facklingsskorstenar eller förbränningsanordningar som inte uppfyller de krav som fastställs i artikel 17.

l) Försummelse från importörens sida att tillhandahålla den information som krävs i enlighet med artikel 27 och bilaga VIII.

4. Medlemsstaterna ska beakta minst följande vägledande kriterier vid utfärdande av sanktioner, i tillämpliga fall:
- a) Överträdelsens varaktighet eller tidsmässiga effekter, karaktär och allvar.
 - b) Alla åtgärder som vidtagits av företaget, operatören eller gruvoperatören för att snabbt begränsa eller avhjälpa skadan.
 - c) Avsiktligheten bakom eller försummelsen vid överträdelsen.
 - d) Eventuella tidigare överträdelser från företags, operatörens eller gruvoperatörens sida.
 - e) De ekonomiska fördelar som vunnits eller förluster som undvikits direkt eller indirekt av företaget, operatören eller gruvoperatören till följd av överträdelsen, om relevanta data finns tillgängliga.
 - f) Företagets, operatörens eller gruvoperatörens storlek.
 - g) Samarbetsgraden med myndigheterna.
 - h) Hur myndigheterna fick kännedom om överträdelsen, i synnerhet om, och i så fall till vilken grad, operatören inom rimlig tid meddelade om överträdelsen.
 - i) Eventuell annan försvårande eller förmildrande omständighet som är tillämplig på ärendets omständigheter.
5. Medlemsstaterna ska varje år offentliggöra information om arten och omfattningen av de sanktioner som utfärdats enligt denna förordning samt vilka överträdelser och operatörer de gäller.

Artikel 31

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8.5, 22.3 och 27.1 ges till kommissionen tills vidare från och med den *[dag då denna förordning träder i kraft]*.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8.5, 22.3 och 27.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 8.5, 22.3 och 27.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de

inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 32

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för energiunionen, som inrättats genom artikel 44 i förordning (EU) 2018/1999.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 33

Översyn

1. Vart femte år ska kommissionen lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet om bedömningen av denna förordning och ska, i tillämpliga fall, lämna in lagförslag om ändring av denna förordning. Rapporterna ska offentliggöras.
2. För genomförandet av denna artikel får kommissionen begära information från medlemsstaterna och behöriga myndigheter och ska beakta i synnerhet den information som medlemsstaterna anger i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna, uppdateringarna av dessa och i de nationella energi- och klimatlägesrapporterna i enlighet med förordning (EU) 2018/1999.

Artikel 34

Ändring av förordning (EU) 2019/942

I artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 ska följande punkt läggas till som punkt 5:

”5. Vart tredje år ska Acer fastställa och offentliggöra en uppsättning indikatorer och motsvarande referensvärden för jämförelse av investeringskostnader per enhet kopplat till mätning, rapportering och minskning av metanutsläpp för jämförbara projekt. Acer ska utfärda rekommendationer om indikatorer och referensvärden för investeringskostnader per enhet för uppfyllnad av skyldigheterna i [den här förordningen] i enlighet med artikel 3 i [den här förordningen].”.

Artikel 35

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande